

Ércbányász

VILÁG PROLETÁRJAL EGYESÜLJETEKI

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXIII. ÉVFOLYAM 15. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1986. AUGUSZTUS 1.

Teljesítettük legfontosabb célkitűzéseinket

Féléves mérleg a III. sz. bányüzemben

■ mmár hagyomány, hogy ilyenkor, nyár derekán végiglátogatjuk bányüzemeinket, tájékoztatva olvasóinkat arról, milyen eredményeket hozott az első hat hónap, hogyan is állnak éves tervfeladataik időarányos teljesítésével, milyen problémákkal kell megküzdenie az üzemek vezetésének és kollektíváinak ahhoz, hogy eredményes évet zárhassanak. Az eredmények mellett természetesen a gondokról is szó esik ilyenkor, s bár Pethő Ernő főmérnök szerint a III. sz. bányüzemben ilyen nehéz első félévet még nem zártak, mégis az előbbiekkal kezd.

— Szerencsére most is elmondhatjuk, hogy az üzem a legfontosabb mutatókat — féléves szinten — teljesítette. Vegyük sorba ezeket — mondja a főmérnök. — Fémkilogramm-tervünket 100,1 százalékra teljesítettük, az össz vágathajtásban 106 százalékon állunk. Az anyag- és költséggazdálkodás terén — bár még nem tudok egészen pontos számot mondani — úgy tűnik eleget tettünk a vállalat azon elvárásának, hogy háromszázalékos megtakarítással zárjunk.

— Ha viszont nem csak a legfontosabb mutatóinkat nézzük, korántsem ilyen rózsás a helyzetünk. A tonnatervünket ugyanis időarányosan nem teljesítettük. Öt egész hét tized százalékos lemaradással zártuk a félévet, amely elsősorban az egyre súlyosbodó létszámihiánnyal magyarázható. A jövő évi létszámunk a tervezettnél 93,6 százaléka. Ez már olyan méretű elmaradás, amit a jelenlegi technikai színvonalon több leteljesítményekkel pótolni nagyon nehéz. A több leteljesítményeket eredményező lehetőségeket ugyanis az üzem az elmúlt években már kihasználta.

— Hogy az egyik legfontosabb mutatókat, a fémkilogramm-tervünket teljesíteni tudtuk, az tény. A szépséghiba ott van, hogy ezt nem a tervezett, hanem annál jobb minőséggel hoztuk. Ez viszont nem jó, mert a művelésben a sorrendiséget bizonyos mértékig fel kellett cserélni és csak válogatással sikerült ezt az eredményt elérnünk.

— Szóltam már az össz vágathajtásról. Ezen belül a feltárásban 113,3 százalékon állunk, míg az előkészítés területén 101,7 százalékos eredményről számolhatok be. Ez utóbbi szintén két részre oszlik és itt megint van egy „csúnya” számunk. Az úgynevezett tiszta előkészítés területén 70,4, míg a pótelőkészítésnél 121,8 százalékon állunk. A tiszta előkészítés az, amikor feltöréssel, vagy gurítóval megnyitjuk az érclencsét, míg a pótelőkészítésre akkor van szükség, ha a lencsén belül elmedülések vannak. Az, hogy ennyi pótelőkészítésre volt

szükség, sajnos a jelenleg művelés alatt álló érclencsék kondícióját is tükrözi.

— A bányafürési tervünket időarányosan 136 százalékra teljesítettük, de sajnos ennek is van egy szépséghibája, mégpedig az, hogy az V. sz. bányüzem területére — igaz, rajtunk kívül álló okok miatt — még nem jutottunk el. Ott ugyanis — és erre fel kell készülnünk — a kőzetviszonyok és a nagyobb lyukhosszúság miatt csak alacsonyabb teljesítményekkel tudunk majd fúrni. Nagy feladatok várnak ránk az elkövetkező években az V. sz. bányüzemben. A bányafürésnél nincs létszámihiányunk — sőt e tekintetben 114,4 százalékon állunk — így a személyi feltételek adottak, hogy az elvárásoknak eleget tehessünk.

— Visszakanyarodva a létszám gondokhoz, úgy vé-

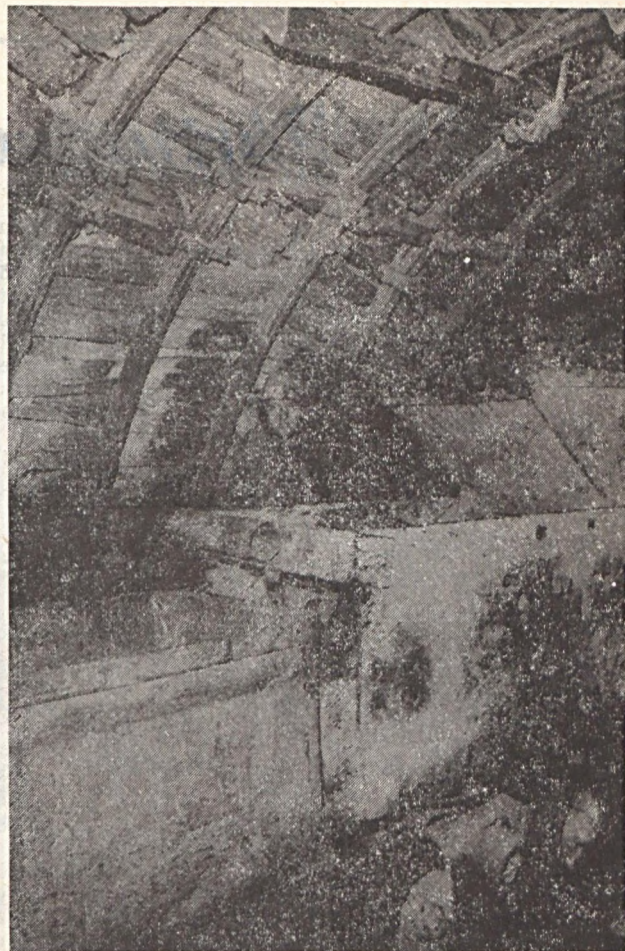
lem, a nyári hónapok nem sok jót ígérnek. Nem is annyira a szabadságolásokra gondolok, hisz az érthető, hogy az emberek a szabadságuk jó részét ilyenkor veszik ki. Sajnálatos módon — és ez sokéves tapasztalat — ezekben a hónapokban gyakoribb a betegség, a hiány, megszaporodnak a távollétek és ez jelentős műszakszám kieséssel jár.

— Tavaly körülbelül ez idő táján megemeltük az önjáró technikánál dolgozók létszámát. Más területekről csoportosítottuk át ide az embereket, ami azt eredményezte, hogy a korszerű technikat jobban ki tudtuk használni. Ma az üzem értermelésének a felét ez a terület adja. Ugyanakkor, mivel megnőtt a gépek igénybevétele — ráadásul már nem is új berendezésekről van szó — egyre több a meghibásodás. Bár már mind a három GHH-nt felújítottuk és a Szolgáltató üzem még egy szervizkocsit legyártott nekünk, a jelenlegi gépparkkal a termelést az önjáró technikánál nem tudjuk fokozni.

— Ennek ellenére bízom abban, hogy dolgozóink, az üzem kollektívája továbbra

is olyan odaadással, elhivatottsággal tesz eleget a velünk szemben támasztott elvárásoknak, mint eddig, s akkor — ha talán nem is maradéktalanul, de — legálább is a legfontosabb célkitűzéseinket ez évben is teljesíteni tudjuk — mondotta végezetül Pethő Ernő.

Nógrádi Gábor

Bányüzemeink az első félévi feladataikat alapvetően teljesítették. Csündör László felvétele

Szakszervezeti komplex szemle az ÉDÜ-ben

Eredményes a balesetmegelőzési tevékenység

Június 20-án a vállalati szakszervezeti bizottság az Ércdúsító üzemben tartotta kihelyezett ülését. A napirendek között szerepelt az üzemben május hónapban megtartott szakszervezeti komplex munkavédelmi minősítő szemle anyaga is. Ezzel kapcsolatban kerestük fel Róka Sándort, a vszb mellett működő munkavédelmi bizottság vezetőjét, aki a szemlével kapcsolatban az alábbiakat mondta:

— Az eddigi szemlékkel ellentétben újszerű a most végzett biztonsági szemle. A szakszervezet munkavédelmi aktivahálózat hatóság jogkörét 1985-ben elvesztette. Ezzel szemben erősödött viszont a dolgozók érdekvédelme. Így a munkavégzés közbeni személyes példamutatás, a nevelés és a veszélyforrásokra való figyelemfelhívás. A munkabizottság feladatköre,

munkastilusa is változott, az ellenőrzéseket három csoportba fogjuk össze.

— A napi munkában a munkavédelmi aktivahálózat és az üzemi munkavédelmi ellenőrök az előbb említett hármas követelménynek tesznek eleget. Azaz, példásan dolgoznak, ha szükséges élnek a nevelés adta lehetőséggel és szükség esetén a baleseti veszélyforrást a közvetlen

gazdasági vezetőknek jelzik. Az ellenőrzés második formája, amikor a szakosodott munkabizottság célellenőrzéseket végez. A célellenőrzések tárgya a külszíni, illetve a bányabeli munkahelyek ellenőrzése, a szociális ellátottság helyzete, az üzemi szakszervezeti bizottságok munkavédelmi tevékenységét támogató, segítő szerepe, egyéni eszközökkel való ellátottság és azok használata stb. A harmadik forma az ötévenként egy-egy üzemben sorra kerülő komplex szemle — ilyen volt az Ércdúsító üzemi vizsgálat is.

— Az ilyen vizsgálatnak az a célja, hogy a vállalati szakszervezeti bizottsága képet kapjon az üzemek általános munkavédelmi tevékenységéről. Jelen esetben a kétnapos vizsgálat célja volt az is, hogy a gazdasági vezetők mennyiben, milyen mértékben tesznek eleget a különféle munkavédelmi előírásoknak és határozatoknak, de az is, hogy képet kapjunk arról, hogy a munkahelyeken dolgozók mennyire ismerik és tartják be a munkavédelmi előírásokat, szabályokat.

— A munkavédelmi feladatok végrehajtásának rendjét az üzemben jól átgondolt jogszabályrendszer írja elő. Az üzem a munkavédelmi szabályzat alapján készítette el az üzemi munkavédelmi szabályzatát. Hat munkavédelmi tárgyú üzemigazgatói utasítás, 22 üzemi utasítás van érvényben, s általános tapasztalatunk az, hogy a dolgozók ismerik és betartják ezeket. Észrevételeink nyomán csupán annyi javaslattal kellett élnünk, hogy a dolgozók munkavédelemmel kapcsolatos oktatásának tényét minden esetben ne csak láttaozással, hanem keltezéssel is lássák el. Az üzemnek mindig volt — most is van — ötéves és

Modellező VB 1986

A körrepülő modellek világbajnokságára, az igazi megméretésre jöllehet csak augusztus első napjaiban kerül sor, de a nagyszabású program július 30-án reggel 9 órakor kezdetét veszi. Ekkor nyit ugyanis a Komarov Gimnázium tornacsarnokában, s tart augusztus 3-án 17 óráig a világbajnokság tiszteletére rendezett modellkiállítás. Az itt kiállítottak a hozzáértőknek, s a csupán gyönyörködni szándékozókknak egyaránt csemegét jelentene-

nek. A kiállítás árusítással egybekötött, feltehetően a modellezést kedvelő felnőttek és gyerekek egyaránt találhatnak majd pénztárcájukhoz mért modellmotorokat, különböző építődobozokat és olcsó repülőjátékokat.

A versenyzők számára 31-én népesülnek be először a versenyek színhelyei, ahol reggel fél kilenctől délután 4 óráig tartják kötelező edzésüket a 26 országból érkezett csapatok. Ugyanezen a napon 18 órakor a városi jégpályán a világbajnokság ünnepélyes megnyitójára kerül sor. Dr. Laird Jackson, a Nemzetközi Repülő Szövetség hivatalos képviselője szól a versenyzőkhöz, a megjelentekhez, majd a világbajnokság megnyitását Piti Zoltán, Pécs Város Tanácsának elnöke jelenti be.

Ugyanezen a helyszínen este fél kilenckor a világbajnokság résztvevőinek tiszteletére gálaműsorra kerül sor. A gondos alaposítással összeállított műsorban fellép Bocz Jenő vezetésével a Ságvári Endre Művelődési Ház modern tánc csoportja, a zengővárkonyi néptánc együttes Tóttós Sándor vezetésével, valamint vállalatunk koncert fúvós zenekara Széles Csaba zenekarvezetővel. A világbajnokság e tulajdonképpen kettős megnyitója nem zártkörű, így tehát minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

Az első verseny nap augusztus elseje, amikor reggel 8 órától délután 5 óráig az első startok lebonyolítására kerül sor mind a négy kategóriában. Augusztus 2-án reggel 8-tól délután 4-ig a második startot kísérhetik figyelemmel az érdeklődők.

Ugyanezen a napon, szombaton 18 órakor „most mutat meg Magyarország” hazai használatú jelszóval a pogányi repülőtéren kerül sor az amúgy hagyományos modellrepülő napra, amely az öt földrészről idesereglett szakembereknek, újságíróknak és a nagyérdeműnek nyújt várhatóan kellemes látványosságot.

Augusztus harmadikán, vasárnap 8 órakor a közép-döntők kezdődnek, majd 10 óra 30 perckor kerül sor az első döntő összecsapásra a műrepülő kategóriában. A sebességi kategória versenyeinek befejezésére 14.30-kor kerül sor. A légi harc döntője 15 órakor veszi kezdetét, majd a 16.30 órakor kezdődő túrakategória döntője előtt pihentetőül és versenyen kívül régi világnagyságok tartanak bemutatót.

(Folytatás a 3. oldalon)

(Folytatás a 2. oldalon)

Eredményes a baleset-megelőzési tevékenység

(Folytatás az 1. oldalról)

éves munkavédelmi terve. Az éves tervek körülbelül 90 százalékos hatásokkal valósultak meg, de a 100 százalék el nem érése objektív okokra vezethető vissza.

A statisztikai adatok jó baleseti helyzetet mutatnak, amelyekből megfelelő biztonságtechnikára és eredményes balesetmegelőzési tevékenységre lehet következtetni. A szemlebizottság örömmel tapasztalta, hogy az üzem, a nehéz fizikai munka megkönnyítése érdekében maximális erőfeszítéseket tesz. Az üzemi szakszervezeti bizottság munkavédelmi tevékenysége jó. Rendszeresen, de legalább évente tárgyalják a munkavédelmi helyzetet és a jól dolgozó aktívákat rendszeresen megjutalmazzák.

Összegezve szeretném elmondani, hogy az előző komplex szemle óta folyamatos javulás tapasztalható, az üzemben a munkavédelmi tevékenység színvonala tovább javult. Néhány kisebb hiányosságot észleltünk csupán, melyekre a közvetlen termelésirányítók figyelmét felhívtuk. Mindez dicséri az üzemvezetést, a munkavédelmi csoport, az üzemi főorvos, a társadalmi aktivisták és az üzem egész kollektíváját — mondotta végezetül Róka Sándor.

Verecs Tamás

Könyvajánlás

Acs Zoltán: Nemzetiségek a történelmi Magyarországon. Az első világháború előtt az Osztrák–Magyar Monarchiát nem kevesebb, mint 14 nép lakta. Magyarország Horvátország nélküli területén hat nagyobb (magyar, német, szlovák, román, szerb, rutén), s ugyanannyi kisebb (bolgár, bunyevác-sokác, horvát, krasován, lengyel, vend) nép élt. S akkor még nem szótunk a görögökről, örményekről, zsidókról, szászokokról, svábokról stb., vagy a már a középkor folyamán a magyarságba beolvadt jászokról és kunokról. A szerző népszerű, olvasmányos, ugyanakkor tudományos igényű megírt könyvében átfogó képet rajzol a magyarországi nem magyar etnikumok fejlődéséről és a magyarokkal való együttélés fő kérdéseiről.

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kisáradóczy János
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóci u. 35. Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-108
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
55,20 Ft
Előfizethető:
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Párttagsága '86

Az évek óta tartó fiatalítási folyamat a vállalat életében nem csak a gazdasági területeket érinti, hanem a különböző társadalmi szervezeteket is. Sőt, bizonyos szempontból még fokozottabban is jelentkezik ez a probléma, miután a különböző társadalmi megbízások, funkciók ellátására bizonyos eltelő idő, számos tapasztalat megszerzése után válik képessé valaki. Nem lényegtelen az sem, hogy kik azok a fiatalok, akik a későbbiekben mozgatói, formálói, irányítói lesznek a szűkebb, vagy tágabb munkahelyi környezet társadalmi, politikai arculatának.

Ifjú Gál Lajos.

Nem véletlen tehát, hogy a IV. sz. bányauzem párt- és KISZ-bizottsága kiemelten foglalkozik a pártutánpótlás kérdésével és egyik legfontosabb feladatának tekinti az üzemhez kerülő fiatalok megnyerését, párttaggá nevelését. Az üzemben folytatott gyakorlat azt a célt szolgálja, hogy elsősorban a 30 év alatti fiatalokat tekintve lehetséges pártutánpótlásnak és ezeket a fiatalokat úgy készítik fel — többek között —, hogy a KISZ neveletlen, megbízhatósággal látja el őket. Messzemenőig érvényesítik azt, hogy a felvételekre javasolt fiatal egyik ajánlója a KISZ-alapszervezet taggyűlése legyen. A későbbiekben is számos fiatal konkrét pártmegbízása is

valamilyen KISZ-feladat rendszeres ellátása.

Az előbb leírtakat ugyan nem bizonyítja, lejjebb illusztrálja az üzem egyik legfiatalabb párttagságot szerzett dolgozójának — ifjú Gál Lajosnak — útja a pártba. Az alábbiakat, ha nem is teljes szöveg szerinti hűséggel, ő mondta magáról:

— 1966-ban születtem, szakmám szerint villanyszerelő vagyok. A IV. sz. bányauzemben is, mint föld alatti villanyszerelő dolgozom. 1984-ben kerültem ide, ez az első munkahelyem.

A politika érdekelt már korábban is, az otthoni környezet is inspirált. Apám párttag, munkásőr, s gyakran szóba hozta közvetve, vagy közvetlenül. Az üzemben jó kollektívába kerültem, a KISZ-be is itt léptem be tapasztalva, hogy bár nem mindenki részéről, de jóval jobb a hozzáállás, mint teszem azt, az iskolában. 1985-től alapszervezeti KISZ-vezetőségi tag vagyok. Itt alkalmom nyílik gyakorlati tapasztalatok megszerzésére. Elméleti dolgokban pedig, úgy érzem, hogy a pártoktatás segítség volt számomra bizonyos dolgok tisztázásában.

Mindent összevetve miután jól érzem magam ezen a helyen és úgy képelem a jövőt, hogy hosszabb távon itt kívánok maradni, kértem a pártba való felvételemet, mert úgy gondoltam, számomra ez egy fontos dolog.

Weszil László

Utcán, boltban...

Súlyos betegségből felépülve sétálgatok az utcán. Három tizenéves fiú összekapaszkodva jön szembe a járdán. Jókedvűek, viháncolók. Azon meditálok, hogy de jó is az egészséges fiataloknak. Aztán arra leszek figyelmes, amikor az egyik megszólal:

— Talán nekünk is adna helyet a járdán, fater? Igyekszem félrehúzódni, majd tovább meditálok. Máskor — hasonló esetben — lelépek a járdáról, nehogy még jobban „kiösszának”.

Idősebb asszony áll a 6-os útnál levő egyik villanyrendőr előtt, várva az átkelést jelző zöld fényt. Nehezen szánja rá magát az átkelésre. Felajánlom, hogy segítek neki az átmenésben. Belém karol, s átindulunk. De alig vagyunk az út közepén, már villog a zöld, hogy hamarosan pirosra váltson. Még nem

érünk át egészen, máris pirosra vált a lámpa.

Autódudálás, majd fenyegetés nem éppen épületes szavak kíséretében.

Szombat van. Az ABC-ben sok a vásárló. Bevásárlókocsár sem jut mindenkinek, így a bejáratnál bebocsátásra várnak a vásárolni szándékosok.

Telnek a kosarak, a gondolák között hosszasan áll a sor. Csattognak a pénztárgépek. Ki a padlóra téve lábával tolja előre a teli kosarat, más a karján tartja. Araszolva megy a sor előre. Majd a pénztáros becsukja pénztárgépét, feláll és elmegy valahová.

A sor áll, s ahogy nézem, már több, mint öt perce áll és sokasodik. Úgy nyolc perc múlva visszajön, s beül a helyére. Mielőtt kinyitná a pénztárgépet, átszól szomszédjának.

— Fincsi volt a fekete. Te nem mész?

Kliss József

Nyugdíjasok búcsúztatása

A becsülettel eltöltött évtizedek, munkáshétköznappai után a pihenés éveit következnek. Csöndör László felvétele

A második gyermekkor, a másodvirágzást, a nyugdíjas évek idején emlégetek. Némi igazság talán van is benne, viszont ez a korosztály józan nosztalgiával tekint a múltba. Ez a visszatekintés mélyebb, mint a jövőbe látás. Ez a kor érzékenyebb a külső hatásokra, a negatívumok mélyebb, maradandóbb nyomot hagynak az emberekben. A IV. sz. bányauzemben dolgozók átlag életkora alig haladja meg a harminc évet. Az I. sz. bányauzemben átköltözők közül már kevesen dolgoznak, a gazdasági feladatok megoldását átvették a fiatalok. Üzemünknek sok nyugdíjasa van. Tőke Gyula szb-titkárt kértük, tájékoztatson bennünket nyugdíjasaink búcsúztatásáról.

Az elmúlt években nem tudtuk megoldani, hogy néhány nyugdíjasunk ne búcsúzzon tőlünk keserű szájjal. Évente átlag 30 dolgozó kerül nyugdíjba. 1985-ben az üzemi szb állást foglalt nyugdíjasaink üzemi szintű búcsúztatásáról. E szerint félevenként ünnepélyes külsőségek között köszöni meg az üzem gazdasági és társadalmi vezetése nyugdíjasaink több évtizedes tevékenységét. Amikor elérkezik a nyugdíj korhatár, s leszámol egy munkatársunk, az a szűkebb kollektíva köszönti, melyben tevékenykedett. Az szb tájékoztatja, hogy mely időpontban tartjuk az ünnepséget, erre külön meghívót küldünk a nyugdíjas lakására és biztosítjuk az üzembe szállítást. A

rendezvényen a gazdasági vezetés külön-külön méltatja a volt dolgozók több évtizedes tevékenységét és ez alkalomból bányászlapával és más ajándéktárgyakkal tesszük emlékeztetést az alkalmat. Nem búcsúzunk — hiszen nyugdíjasaink továbbra is gondoskodunk, biztosítjuk üdülőkben pihenésükhöz a lehetőséget —, hanem megköszönjük tevékenységét.

E hónapban tartottuk harmadszor az összevont megemlékezést, eddig 43 dolgozónak köszöntük meg ebben a formában tevékenységét. Tudjuk, nehéz a több évtizedes tevékenység után eltávozni az üzemből. Ezt a formát szeretnénk továbbra is folytatni, s a már hagyományos módon emlékeztetést tenni.

Tóth János

30 év történései könyv alakban

Életünk krónikája (II.)

Nem mondta be a Magyar Rádió, nem harsogják az üzemi hangosírások sem, mégis sokan tudni vélik, hogy a vállalat két nyugdíjas volt osztályvezetője könyvet ír. Gross György és Németh János hatalmas kutató munkával a vállalat 30 éves történetét igyekeznek feldolgozni. Németh Jánost kérdeztük e munkálatakról, arról, hogy hol tartanak az írásban, milyen területeket ölel fel és hány fejezetben a készülő könyv, vannak-e nehézségeik, kéréseik.

E sokrétű és korrekt, pontos igénylő feladat végzésében — kevés kivétellel — munkatársaktól, nyugdíjasoktól, osztályoktól és üzemi kollektíváktól értékes és önzetlen támogatást kapunk. Mi ennek a feladatnak akkor tudunk érdemben eleget tenni, ha továbbra is magunkénak tudhatjuk a vállalati közösség megértését és támogatását. Ez alkalommal is köszönetünket nyilvánítjuk elsősorban a már elkészült üzemi történetírásban segítséget nyújtó üzemi embereknek, a gépészeti és energetikai, a bányamérési, a beruházási és tervezési, a meg nem másíthatatlanul megtörtént.

Már az eddigi és a majdan megíró sorok olvasásán is hűnyan fogják felkapni fejüket, mert a portól megtisztított, már elfelejtett és eltemetett múlt történéseit most ismét kísérteni vélik? És há-

nyan fogadják majd e sorokat a múlt emlékei felett érzett emlékezés öröme-ként, íme, hát erre még ma is emlékeznek?! Minden erre irányuló kísérlet nem más, mint az éjszaka sötéteje, melyet ugyan eloszlát a felkelő nap fénye, a majdan sokezerényi olvasó vizsgáló tekintete.

Kérésünk a vállalat valamennyi dolgozójához, hogy az alábbiakban felsoroltakkal segítsék és bővítsék a történetírás tartalmi részletességét és hitelességét: bármely időszerzőről származó fényképek, negatívok közreadásával, technikai eszközök és berendezések hatósági engedélyeinek összegyűjtésével, az 1958. és 1963., 1964. években kiadott vállalati működési- és szervezeti szabályzat felkutatásával, a vállalat által kiadott különböző technológiai utasítások, berendezések kezelésére vonatkozó szolgálati leírások összegyűjtésével, személyes emlékek, élmények közreadásával, melyeket magnetofonszalagon örökítünk meg. Címünk: MÉV Központ, 301. sz. szoba. Telefon: 7-241. Gross György, Németh János.

V. T.

Nők bányaközélen

Az Edison szocialista brigád egyik csoportja a III. sz. bányaiüzem lámpakamrájában.

Csöndör László felvétele

Az Edison szocialista brigád

Mielőtt elindulna a reggeli népes a föld mélyébe, jól esik a bányászoknak egy korty kávé.

— Nagy a forgalom nálunk kora reggel. A bányászok jönnek a bányalámpákért, ha esetleg hibás egyik-másik, azt kicseréljük és mivel korán indulnak hazulról, a legtöbben itt kávéznak, mielőtt leszállnak a bányába — mondta Faragó Lászlóné, a III. sz. bányaiüzem lámpakamrára lámpakiadója, s közben csomagolt, mert lejárt az éjszakai műszak.

Faragóné az Edison szocialista brigád vezetője. A 24 fős asszonycsapat a három műszak és a szétszór munkaterület ellenére életképes. Nem túlzok, ha azt mondom, hogy a brigádmunkát mindegyikük szívügyének tekinti.

— Öt éve vettem át a brigád vezetését, de kapcsolatam a brigáddal ennél hosszabb időre nyúlik vissza. Mi nemcsak papíron létezőnk, hanem igényeljük a közös — munkakörön kívüli — munkákat, a családi országjárásokat, sőt, még a brigádgyűlést is. Ilyenkor lehetünk együtt, mert különben a bányaiüzemek valamelyikében és különböző műszakban vagyunk. Annak ellenére, hogy mindnyájunknak van családja és cipeli magával az ezzel járó gondokat, ha nem is mindig teljes létszámban, de szakítunk időt a társadalmi munkákra. A lámpakamrák tatarozását nem kell beütemezni a festőknek, megcsináljuk mi, magunk. Mindig van mit

Modellező VB 1986

(Folytatás az 1. oldalról)

Az ünneplés eredményhirdetésre 17 órakor kerül sor, melyet azonban megelőző a világbajnoksági tombola, ennek fődíja egy háromnapos bécsi utazás. A világbajnokság belépődíja 20 forint, ami az összes versenynapra és az összes helyszínre egyaránt érvényes, s e számított jegyek vesznek részt a tombolán.

A világbajnokság befejező aktusaként a Nemzetközi Repülő Szövetség zászlajának levonására kerül sor, melyet a szovjet delegáció vezetője vesz át, hiszen 1988-ban Kijevben kerül sor a következő körrepülő modellek világbajnokságára.

Veress Tamás

Néhány szó a brigádmozgalomról

A számokból úgy tűnik és az üzem feléves eredményei bizonyos fokig igazolják, hogy növekedett a szocialista brigádmozgalom szerepe a IV. sz. bányaiüzemben.

A számok szerint az előző év 96 szocialista brigádjával szemben idén 106 brigád kötött szerződést.

A fellendülés előzményeihez bizonyára hozzátartoznak azok az országos kezdeményezések, melyek egy-egy szakma presztízsének a megerősítését is célozták, mint például a XIII. kongresszus tiszteletére indított munkaverseny, de ezek idén már nincsenek. Az üzemi munkaverseny bizottság az év elején brigádokra szóló, konkrét ajánlásokat tett, amely magában foglalta az üzem tervfeladatainak teljesítését és segítette, hogy a brigádok tervszerű, folyamatos munkát végezzenek.

Ezen kívül konkrét célfeladatokat tűzött ki egyes időszakokban a termelői körletek és brigádok részére, ami szintén segítette a lendületben maradáskor.

A munkaversenyhez szervesen kapcsolódik a szakmai versenyek szervezése. Az idei évben a vándorvetélkedőt körlet szinten is megrendezték, ami egyrészt segítette a szakmai továbbképzést, másrészt pedig, a körlet szintű vetélkedők helyezettei a résztvevői a szeptemberben lebonyolításra kerülő üzemi vándorvetélkedőnek. Ahhoz, hogy az üzem sikeres évet mondasson magának, fel kell készülnie a második félév eredményes teljesítésére. Ennek érdekében az üzem a második félévben üzemi szintű munkaversenyt hirdet, továbbra is fenntartva a célfeladatok kitűzésének rendszerét.

Helstáb Judith

A bakonyai „egyeduralkodók”

Felvételünkön a II. sz. bányaiüzem műszaki szakemberei láthatók. A képen balra Krix István körletvezető-helyettes és Bartos István körletvezető reggeli raportot Bálint Jenő felvétele

A II. sz. bányaiüzemben, a hagyományos bakonyai területen mamár az I-es körlet dolgozik csupán. Egyeduralkodóvá vált tehát a Bartos István vezette körlet. Jóllehet a III-as körlet is maradt az üzemben, de csapatai — egy kivétellel — már mind V. sz. bányaiüzemi területen dolgoznak. Az elmúlt év elején beszélgettünk Bartos Istvánnal a körlet munkájáról, abból az alkalmából, hogy elnyerték az Üzem kiváló egysége címet. Most arról érdeklődtünk, hogy miként alakulnak mindennapjaik, milyen eredményességgel munkálkodnak és az egyre öregező bányában milyen gondokkal kell szembenéniük?

— Azzal kell kezdenem — mondta a körletvezető —, hogy az elmúlt évben is elnyertük az Üzem kiváló egysége címet, de még szebb teljesítménymutatók-

kal, mint 1984-ben. Mind ezt azért tartom fontosnak, mivel nem gondtalanok a hétköznapjaink. A körletben a változás ez év elején kezdődött, amikor a II-es körlet szintjeit és csapatait is hozzánk csatolták. Minderre azért került sor, mert az V. sz. bányaiüzemben szükségessé vált egy önálló fejtési körlet létrehozása. Ezért költöztött át a teljes II-es körletvezetés és vette át a már régóta az V. sz. bányaiüzemben dolgozó IV-es körlet fejtési csapatait.

— Az eddigi egy szint helyett, így a körlet négy szintet kapott és kellett el látnia a megnövekedett feladatokat. A fizikai létszám 40 százalékkal gyarapodott. A létszámnövekedés mellett gondot okoz a szétszórtság, hiszen a négy szinten 17 munkahelyen dolgoznak bányászaink. Elsődleges feladatunk a szétszórtság megszüntetése a felsőbb szintek ércvagyonának tel-

jes leművelésével, amit az előző évek teljesítménymutatóival lehetséges elérni.

— A munkákat nehezíti az is — szövegezte Benedek Sándor körletgeológus —, hogy a termelvény 35 százalékát meredek telep-dőlésű (legalább 35 fokos) érclencséből kell hozni. Érclencsénk átlagvastagsága és minősége, valamint szórtsága sajnos továbbra is az eddig megszokott II. sz. bányaiüzemi ércesedésnek felel meg.

— Nos, hogy eredményesen dolgozzunk — vette vissza a szót a körletvezető — olyan művelési technológiát kellett és kell választanunk, amely a legkisebb üregmagasság kiképzését biztosítja. Mindemellett úgy kell munkálkodnunk, hogy az üzemvezetés által kért határidőre, várhatóan 1987. év végére a teljes művelést itt, Bakonyán befejezzük.

— A meredek telepek lefejtésével való „ismerkedésünk” 1984 elején kezdődött. Fokozatosan telepítettünk erre a területre egyre több csapatot, akiket előtte megtanítottunk e művelési módra. Ezek a munkahelyeken csakis szigorú technológiai fejelem mellett lehet dolgozni, ugyanakkor az átlagosnál kisebb teljesítménnyel. Ez adja végül is a körletnek a legnagyobb feladatot, hiszen a fejtési műszakszámunk 60 százalékát foglalkoztatjuk ilyen munkahelyeken. A fennmaradó műszakszámmal tehát olyan teljesítményeket kell produkálnunk, hogy a számunkra kitűzött érctermelési feladatot teljesíteni tudjuk.

— Ahhoz, hogy ezeken a területeken elfogadható teljesítményeket tudjunk elérni, korszerű biztosítási technológiát kell alkalmaznunk. Gondunk, hogy a kis üregmagasság miatt erre alkalmas berendezésünk — zecgcsúró — kevés van, ugyanakkor ezek meghibásodása gyakori. Ígéretet kaptunk arra, hogy úgy módosítsuk, mint mennyiségileg megfelelő berendezésekkel látnak el bennünket a közeljövőben. Természetesen mindentől függetlenül szeretnénk az előző évek munkájának színvonalát megtartani és ezzel biztosítani az üzemi tervfeladatok végrehajtását — mondotta végezetül Bartos István.

Írta és fényképezte: Keller Gábor

V. T.

A technológián dolgozók javára

Az Előre szocialista brigád

Az MSZMP XIII. kongresszusa és hazánk felszabadulása 40. évfordulója tiszteletére meghirdetett munkaversenyen elért kiváló eredményeikért vállalati elismerő oklevelet kaptak. A sok-sok aranyéremet már meg sem tudják számolni az EDÜ Előre szocialista brigád tagjai.

Most háromnapos, családi kirándulásra készülnek, melyre „besegítene” a 13 ezer forintot tartalmazó közös kasszából. Érdekessége, hogy saját befizetéseik nincsenek. Mind ezen pénz a legkülönbözőbb jutalmakból tevődik össze. Az évi átlagosan öt újtásuk általában kivitelezésre kerül.

A technológia hasznára mindent elkövetnek a beépített műszerek maximális kihasználása érdekében, még akkor is, ha esetlegesen az adott műszer műszaki paramétereit túl kell lépni.

A fentiekből megtudhatjuk, hogy a brigád műszerezés gárda az EDÜ-ben. Pontosabban, munkaterületük a villamos automatika. Javarészt magyar műsze-

Az Előre szocialista brigád néhány tagja munka közben. Balról jobbra: Kohn Ádám, Axt Ernő, Takács Simon, Péter Géza és Ásványi Lajos.

rekkel igyekeznek mindent megoldani, annak ellenére, hogy importból jövő műszerekkel sok helyen többre jutnának. A magyar műszerekből is kihozzák a maximális stabilitást. A brigád fiatal KISZ-tag-

jait felajánlásokkal és az ifjúsági termelési hónap munkáival is segíti. A brigád tagjai: Péter Géza brigádvezető, Ásványi Lajos helyettes, Schönberger István, ifjú Hoffmann József, Kohn Ádám,

Axt Ernő, Takács Simon, Veszelai Lajos. Két aktív nyugdíjasuk: Maczák János és Sáfrán István. Utóbbi még mindig náluk dolgozik.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

A III. sz. bányüzemből azok a dolgozók, akik akár üzemi baleset, akár foglalkozási árthatalom, vagy általános egészségromlás miatt nem tudják munkájukat ellátni, tájékoztatásra panaszkodnak, mert nem tudják mi a teendőjük, mik a jogaik.

A panaszra dr. Marton István osztályvezető jogtanácsos válaszolt:

Nem fogadhatók el az információban közölték, hogy a dolgozók ne lennének tájékoztatva az üzemi baleset esetén, vagy foglalkozási megbetegedés alkalmával munkájukat hogyan végezzék tovább, mit kell tenniük. Minden egyes üzemi baleset, vagy foglalkozási megbetegedés alkalmával a jogügyi önálló osztály határozatot hoz a kártérítés mértékéről, vagy építéssel annak elutasításáról. Ezt minden kérelem nélkül intézzük az üzemi jelentések alapján. Ugyanakkor minden egyes dolgozót a rendeletek által előírt módon felhívjuk, hogy jelentse be kárigenyét, bármilyen címen merül is az fel. Ha valaki a munkakörét ellátni nem képes, akkor a felügyelet megkeresi a biztonságtechnikai részleget és intézkedik a rehabilitálása iránt. Már ekkor elbeszélgetnek a dolgozóval, hogy milyen munkakörbe kerül, milyen munkát tudna elvégezni és, ha nem találnak számára megfelelő munkahelyet, akkor a vállalat központjában működő rehabilitációs bizottság foglalkozik az ügygel.

Az információban a most megválaszolt bekezdésben foglaltakat nem értjük, mert a szakszervezeti bizottság, a jogsegélyszolgálat és az üzemi rehabilitációs megbízott, a biztonságtechnikai részleg állandóan foglalkozik ezzel a kérdéssel és a tapasztalataink az, hogy dolgozóink jól ismerik a jogaikat biztosító jogszabályokat.

A IV. sz. bányüzem dolgozó a következő problémákat vetették fel: 1. A Magyar Lajos és Ajtósi Dürer utcák által határolt park rózsakertje nagyon elhanyagolt, már nagyobb a gaz, mint a rózsák. 2. A nyári hónapokban miért nem üzemeltetik a 101-es jelzésű gyorsjáratú autóbust?

A kérdésekre Horváth

József, a Kertészeti és Parképitő Vállalat igazgatója és dr. Kiss Elemér, a Pannon Volán üzemigazgatója válaszoltak:

Horváth József: — Nevezett rózsakerttel igen sok a problémánk, mert a környező házak lakói nem tudnak megegyezni abban, hogy be legyen-e kerítve a rózsakert, vagy sem. Mi úgy döntöttünk, hogy bekerítjük. Az oszlopokat már fel is állítottuk, csak most még azt nem tudom megmondani, hogy a kerítést mikor szereljük fel. A rózsakert ki van tisztítva, meg van kapálva.

Dr. Kiss Elemér: — A 101-es jelzésű gyorsjáratra a nyári hónapokban nincs megfelelő utasszám, azért nem üzemeltetjük — tavaly nyáron sem üzemelt —, helyette sűrítettük az 1-es jelzésű járatot.

Az Ércdúsító üzem dolgozó az alábbi kérdésekre várnak választ: 1. Mi az oka, hogy a posta nem foglalkozik a kertvárosi telefonhálózat fejlesztésével, amikor köztudottan a városrészben a legrosszabb a lakások telefonnal való ellátottsága? Még kövénnyegyzéssel sem lehet belátható időn belül telefonhoz jutni. 2. A végállomásra 4.40 órakor induló busz esetenként kimarad, mi az oka? Ugyanez vonatkozik a szociális otthonról 6.20 órakor induló járatra is.

A kérdésekre Dr. Jádi János, a posta igazgató helyettese és Dr. Kiss Elemér, a Pannon Volán üzemigazgatója válaszoltak:

Dr. Jádi János: — Azt nem lehet mondani, hogy nem foglalkozunk a városrész telefonhálózatának a fejlesztésével, mert a VII. ötéves terv végére tervezük egy 8000-es telefonközpont építését, ami valószínűleg áthúzódik a kilencvenes évre is. Az igaz, hogy most kövénnyegyzéssel sem tudnánk három éven belül felszerelni a telefont a kövénnyegyzőnek, mert elsődlegesen a belváros problémáit kell megoldanunk.

Dr. Kiss Elemér: — Jó volna, ha a jövőben a kimaradásokat, késéseket pontos dátummal közölnék, hogy azokat meg tudjuk vizsgálni. A felvetett problémát megvizsgáltam és a hiányosságokat igyeksznék kiküszöbölni. Gácsi Máttyás

Képünkön Vági József főmérnök értékeli a kétéves teljesítményeket.

Foto: Komáromi I.

Előttük az élet!

Szokatlan esemény történt július 3-án a Szolgáltató üzemben. A harmadéves ipari tanulók sikeres vizsgája és a kétévesi üzemi gyakorlat után ünnepélyesen tizenegyen vehették át a szakmunkás bizonyítványt. A közös erőfeszítés nem volt hiábavaló, meghozta a gyümölcsét. A fiatalok általában meglepedéssel tevékenykedtek. Dicséret illeti a villanyszerelő-tanulókat, akik kiválóan vizsgáztak szakmai tárgyiból és oktatójukat, Németh Istvánt is, aki „kordában” tartotta őket. Közülük egyenként Szlávik Zsoltnak szakmunkássá avatása alkalmából

emléklapot küldött az Ipari Minisztérium.

Az ünnepségen, az iskola képviselőjében, Király Ferenc oktató volt jelen. Búcsúzóul és az üzemet méltatva emlékezett arra az időszakra, mikor csupán 8 fő oktatására volt lehetőség a Szolgáltató üzemenél. Azóta lépcsőzetesen felfejlesztették a befogadóképességet és megteremtették a színvonalas oktatás személyi és tárgyi feltételeit. Így jelenleg karosszéria-lakatos, géplakatos, esztergályos és villanyszerelő szakmára tanítják a tizenéveseket. A két év során a fiúkat nemcsak a „szakik”, hanem a

KISZ is „gyúrta”, bevonta őket a társadalmi munkába és a szórakozásba egyaránt. A legeredményesebbeket most könyvjutalommal jutalmazták.

Új szakasz kezdődik a fiatalberek életében. Ezután nem az osztályzatokért kell bizonyítaniuk, hanem felnőttségük kell helyetlenni és a leendő család megélhetését biztosítani.

A szakember-utánpótlás idei eredményeként 12 főt a Szolgáltató üzemenél, illetve a vállalat többi üzemeiben fogunk munkatársként üdvözölni.

H. J.

A gyermeküdültetés jelene és jövője

A vállalati gyermeküdültetés — különösen a nagycsaládosok körében — nemcsak kedvelt, hanem szociálpolitikai kérdés is. Az egyre magasabbra szökő árak mellett nem egy családnál gondot jelenthet a gyermek üdültetési költségének előteremtése.

Napjainkban milyen kedvezményes lehetőségek vannak a gyermeküdültetésre? — kérdeztük Hrisztov B. Ivánt a KISZ MÉV Bizottsága titkárát.

A kedvezményes gyermeküdültetés a KISZ égisze alatt 1978-ban kezdődött, igaz akkor még üzemi fenntartás alatt. Ma Magyarhertelenden a KISZ vállalati bizottsága szervezése-

ben a szakszervezeti bizottság anyagi támogatásával évente 220-240 gyermek üdültetésére van lehetőség.

Mennyit fizet a szülő gyermekének az egyhetes üdültetésért? — Magyarhertelenden 1000 forint/fő az összköltség, ebből a vállalat 750 forintot vállal magára, így a szülő 250 forintot fizet.

Milyen a gyermekek étkeztetése? — Jó. Napi ötszöri étkezést kapnak, ezen felül teljes kiszolgálást.

Evről évre túlfelültekézési gondjaik vannak. Lát-e megoldást a férőhelyek bővítésére? — Elképzelés már van, szeretnénk bővíteni a helyszínek számát. Gondolok a balatonmáriai sátoztáborozásra, a III. sz. bányüzem orfűi vízitelepének bővítésére, a külföldi cserélőtelepre (Lengyelorszag), ha ezeket a helyeket is be tudjuk iktatni, úgy a férőhelyeink száma akár háromszorosára is nőhet a jelenleginek.

A KISZ-bizottság titkára hiteltelen körvonalazta a gyermeküdültetés jövőbeli elképzelését, ami biztató, de az csak annyit ér, amennyit megvalósítanak belőle.

K. M.

Tili Tamás

Az újonnan beérkezett könyveket rendezi Kernyák Istvánné (balról) és Huszár Gyuláné az EDÜ könyvtárában. Keller Gábor felvétele

A szakszervezeti üzemi könyvtárak helyzete (I.)

Fiókkönyvtáraink legnagyobb része a hetvenes évek közepén kezdte meg működését. Állományunk akkor 300-650 kötet volt, ami egy kisebb szekrényben elfért.

A könyvtárak legtöbbször 1980 óta jelentős változáson ment keresztül. E változásban az Ércdúsító üzem könyvtára úttörő szerepet játszott.

A hálózatban majdnem a legmostohább körülmények között dolgoztak a fiókkönyvtárakat vezető, tiszteletdíjas könyvtárosaink. Könyvtárra és a szolgáltatásokra pedig fokozatosan megnőtt az igény. A főhivatású könyvtárosok és az akkori üzemi könyvtáros erőfeszítésével született meg az EDÜ-ben egy 4000 kötetes, 16 négyzetméteres, esztétikailag is minden igényt kielégítő könyvtár.

Miután nőtt az alapterület, így már növelni is lehetett a könyvállományt, s az előzőekhez képest 2500 kötettel gyarapodott a könyvek száma.

Az Ércdúsító üzem példáján felbuzdulva új könyvtárakat létesített a III. és a IV. sz. bányüzem. Előbbinél két könyvsekrény szolgált könyvtárként. Polcai-ment 300 kötet sorakozott 2-3 sorban, így nehézkes volt a keresés, tájékozódás, inkább könyvhalmozak lehetett csúfolni. A könyvtáros pedig egyidőben bizományosként könyveléssel is foglalkozott. Az új könyvtár egy mennyezetig érő Dexion-Salgó állványt üveges toloajttal, melyet az éterteremben helyeztek el. Jelenleg 2000 körüli a könyvállomány. Ami még fontos, hogy amásik oldalon helyezték el a bizományosok ugyanilyen rendszerű állványokon könyveiket, így a könyvtári könyvek nem ke-

verednek. A III. sz. bányüzem könyvtárosa látja el az orfűi vikendtelep nyaralóit könyvvél, állományukból letétet alakítottak ki, amit rendszeresen ellenőriznek, cserélnék.

Szép kiskönyvtárak alakítottak ki a IV. sz. bányüzemben. A korábbiánál 4-szer több könyv van jelenleg a polcokon, 650 helyett 2400 kötet. A IV. sz. bányüzemben a többi üzemhez képest kétszer annyi könyv volt a kezdeti időszakban.

Az elmúlt időszakban még egy könyvtárunk terjeszkedett: a MÉV Nyugdíjas Klub könyvtára. Jelenleg aktív könyvtárosainak köszönhetően 1100 kötet áll az olvasni szeretők nyugdíjasainak rendelkezésére a korábbi 220 helyett. Ez a könyvtár a Munkásszálló „A” épületében található, az utcáról közelíthető meg. Trinn Ágota (Folytatjuk)

Munka és művelődés '86

A meghirdetők ez év februárjában tették közre az immár tízedik MM-akciót beharangozó felhívásukat.

A tavalyi 100 százalékos siker után — a városi döntő dobogós helyeit a méves csapatok foglalták el — idén is szép számban jelentkeztek szocialista brigádjaink a kulturális és szakmai játékokra. A meghirdetők szándéka szerint 1986-ban az a cél, hogy a benevezett brigádok minél közelebből megismerkedjenek a hazánkkal közvetlenül határos országok népeinek életével, kultúrájával.

Mivel a játéksorozat menete az előző évekhez képest módosult (felkészülési szakaszok: 1986. március-június és szeptember-december; vetélkedők: 1987. január; értékelési szakasz: 1987. február), így jelen pillanatban csak az első felkészülési szakaszban történekről tudunk röviden beszámolni.

A szakasz teendőit a DO-ZSO Művelődési Központ műsorfüzetei tartalmazzák, melyeket a Ságvári Endre Művelődési Ház — annak függvényében, hogy mikor kapja meg — többé-kevésbé időben el tud postázni a brigádoknak. Mivel az elmúlt hónapok során kiderült, hogy a kézbesítők előtt több helyen nem ismert minden brigád, augusztus 1-től a kiküldendő anyagokat nem csupán a brigádok címezzük, hanem feltüntetjük a brigádvezető nevét és — amennyiben arról tudomásunk van — a közelebbi munkahelyet is.

A meghirdetők a befizetett részvételi díj ellenében idén már nem biztosítják a brigádok számára a Pécsi Műsort, a Ságvári Endre Művelődési Ház előfizette azt az MM-ben résztvevő brigádok részére, s július hónapától már a városi műsorfüzetet is eljuttatjuk az érintettekhez.

A brigádok eddig kézhez kapták a filmbemutatók jegyüket, megtekinthettek két színházi előadást, szervezett programon vehettek részt az akvárium-terráriumban, s eljuttatuk hozzájuk az elolvasásra javasolt első öt könyv címét.

Persze adódtak problémák is. Nehéz volt „belőni” a színházlátogatások időpontjait; a könyvtárakban nem áll rendelkezésre kellő számú példány a javasolt irodalomból, de ezek az ősz folyamán még megoldhatók, s reméljük, hogy a második felkészülési szakasz befejeztével ismét olyan jól felkészült brigádok vesznek majd részt a vetélkedőkön, amelyek a hagyományokhoz méltón képviselik a MÉV színét a városi döntőben is.

És végül egy fontos információ: Kocsis László július elsejével megvált a Ságvári Endre Művelődési Házról (a KISZ Pécsi városi Bizottsága apparátus munkatársa lett), helyét Dér Ágnes foglalta el; tehát ezúttal MM-ügyekben hozzá, valamint jelen sorok aláírójához lehet fordulni.

Tili Tamás

Művelődjünk szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház augusztusi programjából
Ságvári Mozi
4-én 16 és 18 órakor: Halálos tavasz (magyar).
5-én 16 és 18 órakor: A betörés nagymestere.
11-én 16 órakor: Almodik az állatkert (magyar).
11-én 18 órakor: Hóbortos népség (japán).
12-én 16 órakor: Almodik az állatkert (magyar).
12-én 18 órakor: Hóbortos népség (japán).

Mundial zárt kapuk mögött

A KISZ Központi Bizottsága ezzel a címmel jelentette meg a Mundial '86 című kiadványát, abból a célból, hogy a teljes bevétel egy nicaraguai szakmunkásképző intézet felépítésére ajánlja fel. Tekintettel a nagy érdeklődésre a most újra nyomtatott könyv a KISZ MÉV Bizottságán 55 forintot egységáron megvásárolható.

**Jogi esetek
Az átlagkereset
és a táppénz**

Magas keresettel rendelkező dolgozó a múlt év októberében 30 napos táppénzes állományt igénylő üzemi balesetet szenvedett a munkahelyén. Munkaadója a táppénz és az átlagkeresete — a balesetet megelőző négy negyedév átlagkeresete — közötti különbség megtérítési kötelezettségét elismerte. A sérült azonban az átlagkereset kiszámításával nem értett egyet, mert áprilist megelőzően onlasztó munkákat végzett, ami a későbbi termelő vajúri átlagnál szerényebben díjazott munkák voltak, s amennyiben őt nem éri baleset, úgy továbbra is termelő vajúrként dolgozhatott volna, magasabb jövedelemmel. Az igénye tehát az átlagkereset kiszámításával kapcsolatos és ezért fordult végül is bírósághoz döntés végett.

A bíróság megállapítása szerint a dolgozó állapotának és testi épségének megsértésével kapcsolatos munkáltatói kártérítési kötelezettség részletes szabályait a 26/1980. (XII. 20.) MÜM számú rendelet előírásai szabályozzák. Eszerint a 4. § (1) bekezdése kimondja, hogy az elmaradt munkabérek összegének megállapítása a külön jogszabály szerint számított munkajogi átlagkereset alapján történik. A külön jogszabály a 7/1987. (X. 8.) MÜM számú rendelet 8. § (1) bekezdésében 30 napot meghaladó időtartamra történő átlagkereset-számítás esetén az átlagkeresetbe számított juttatások utolsó négy negyedévének kifizetett összegét kell alapul venni. A dolgozó a balesetet megelőző négy naptári negyedévben folyamatosan vajúr munkakörben volt foglalkoztatva. Így az átlagkereset-számítás 30 napot meghaladó időtartamra történt. Az a körülmény, hogy a négy naptári negyedéves időszakon belül a vajúr munkakörbe tartozó különböző folyamatokat végzett a dolgozó — melyeknek természetesen különböző a díjazása is — az átlagkereset-számítás szempontjából nincs jelentősége, s arra sincs jogszabályi lehetőség, hogy a négy naptári negyedéves időszakon belül kizárólag a jobban díjazott, magasabb jövedelmet biztosító munkatevékenységek ideje alatt elért béreket vegyék számításba.

dr. Marton István

Szakértői szemmel a munkaügyi döntőbizottságokról

— Miként jellemeznék az üzemi munkaügyi döntőbizottságoknál végzett munkát? — kérdeztük dr. Marton Istvánt, a jogügyi osztály vezetőjét.

— A döntőbizottsági szervezet létrehozásakor az egyik szempont az volt, hogy a munkahelyen felmerülő problémákat azok intézzék és oldják meg, akik a gyakorlatban a legjobban ismerik az adott munkahelyi körülményeket. A bíróságoknál is azért van ünlői rendszer, hogy a gyakorlati kérdések elbírálásában azok vegyenek részt, akik a valóságban gyakorolják azokat a tevékenységeket, amelyekből a vita származott. A döntőbizottságnál mind a három döntőbizottsági tag, aki az eljárásban részt vesz, az adott üzem dolgozója, aki a legjobb ismerettel rendelkezik.

— Az elmúlt évtizedek azt bizonyítják, hogy a döntőbizottságok a hozzájuk fűzött reményt, bizalmat betöltötték, hiszen a Munka Törvénykönyv megjelenését követően a működésében és eljárásában vonatkozóan igen kevés módosítás kiadására került sor. Hogy egy döntőbizottság miként váltja be üzemében belül a hozzáfűzött reményeket, az főleg attól függ, hogy miként sikerült kiválasztani azokat a személyeket, akik a munkahelyi problémák elbírálásában részt vesznek. Általában az tapasztalható az utóbbi 15 évben, hogy vállalatunk minden egyes üzeménél a döntőbizottságok vezetői és tagjai olyan

munkaügyi ismeretre tettek szert, aminek alapján elmondható, hogy a döntőbizottsági munka vállalatunknál nemcsak kielégítő, hanem bizonyos esetekben a legkényesebb színvonaligényt is kielégíti.

— A döntőbizottságokhoz fordult panaszosok száma évről évre emelkedik. Az elmúlt évben 195 ügyel foglalkoztak az üzemi döntőbizottságok. Véleménye szerint sok ez, vagy kevés?

— A döntőbizottságokhoz kerülő ügyeket gyakorlatilag két részre lehet osztani. Az egyik a mindennapi élet során felmerülő viták, ilyenek a munkaruhával, a bérelszámolással, a szabadsággal, a mulasztással és károkozással kapcsolatos, míg a másik csoportba az úgynevezett kampányszerű ügyek tartoznak. Az utóbbi időben több elszámolási rendelkezés kiadására került sor, aminek egyik velejárója, hogy ilyenkor a döntőbizottsági számok megemelkednek. Az eljárások ügyszámát rendszerint az emeli meg, hogy az adott időszakban egy utasítás végrehajtása milyen nehézséggel jár. Amíg a dolgozók az újszerűséget teljesen nem sajátítják el, vagy nem szokják meg, addig az új előírással ellentétbe kerülnek, s ennek az ellenfélnek az egyik levezető eszköze a döntőbizottsági tárgyalás. Nézetem szerint, soha nem lehet megmondani, hogy az ügyek száma — egy ekkora vállalatnál, mint a miénk — mikor sok vagy kevés. Minél bonyolultabb és összetettebb bizonyos munkavégzés, an-

nál több nehézség merülhet fel. Szerintem, vállalatunknál átlagosak az ügyek számai, ami egy egészséges munkavitel jellemez.

— Megítélése szerint, okoz-e gondot, nehézséget a munkaügyi döntőbizottságoknak, hogy tagjai nem „profi” jogászok, hanem autodidakta módon lesznek a jog ismerői, képviselői?

— A munkaügyi döntőbizottsági tisztségviselőnek a Magyar Jogász Szövetség továbbképzést tart, melyre üzemintéktől minden egyes alkalommal több döntőbizottsági tag kijelölésére kerül sor. A szakszervezeti bizottság ügyel arra, hogy a tisztségviselők mindegyike részt vegyen ezen a továbbképzésen bizonyos idő eltelté után, az ismeretek felrészítése és az új jogszabályok megismerése érdekében ismétlésre is kerüljön sor. Ahhoz, hogy a döntőbizottsági tag elláthassa feladatát, természetesen, hogy ez a továbbképzés egymagában nem elégséges. Ezért a vállalat minden döntőbizottságnak biztosítja a Munkaügyi Közlöny, a Munkaügyi Szemle, a Munkajog, és a Munkaügyi Döntőbizottsági Tájékoztató hivatalos lapokat. Tapasztalatból mondom, hogy döntőbizottságaink színvonala az átlagosnál jóval magasabb és, hogy ezt elérhették, abban nagy része van a vállalat gazdasági és társadalmi vezetésének, akik sokat tettek ezért és azért, hogy a zavartalan működéshez a feltételek biztosítsa vannak — mondotta végezetül dr. Marton István.

Veress

Nyári termelési gyakorlaton

A napi jelentést tanulmányozzák: Polics Melinda, Papp Zoltán és Simon Zoltán. Barka Zsolt felvétele

E minden évben jönnek a Kutató-mélyfúró üzembe a Nagykanizsai Mélyfúróipari Szakközépiskolából néhányan. Az idén két turnusban is. Igaz az elsöben csak hárman voltak: Polics Melinda III., Papp Zoltán IV. és Simon Zoltán III. éves. Idejük lassan lejár. Elményeikről, tapasztalataikról beszélgettünk az üzem termelési irodájában.

Polics Melinda: — Apám szerelő Nagykanizsán a mélyfúróknál. Ő az, aki a családban legközelebb áll ehhez a szakmához. Én viszont valóban fúros szeretnék lenni, ez nagyon érdekes dolog. Persze, nem tudom, hogy lány létemre lehet-e egyáltalán. Itt, az izzaplaborban és a kútbevezetőknél dolgoztam. Sok érdekes, hasznos dolgot tapasztaltam. Ezért szívesen visszajönnek az üzembe.

Papp Zoltán: — Tetszett a fúrosélet. Az M-12 be rendezésénél dolgoztam. Gazdag Csaba és Osztrognác József fúros mesterek től sokat tanultam, ők foglalkoztak velem a legtöbbet. Tavaly a bauxitkutatóknál voltam, de nem dolgoztunk, inkább csak nézelődöttünk. Itt viszont ráhajtottunk és ez a pénzben is megmutatkozott. Tudtuk, hogy az üzemnek szüksége volt a munkánkra, s ez jó érzés volt. Szerettem a szakmát is, valóban fúros szeretnék lenni, de hogy hol, még nem tudom, lehet, hogy itt.

Simon Zoltán: — Én több be rendezésnél dolgoztam, szakmailag én is sokat ta-

nultam. A magfúrosokról kevés a tapasztalatunk, az olajosok főleg teljes szelvényvel fúrnak. Így aztán lesz mit írni a munkanaplóba. Egyébként félig már készen van. Én a fúros szakma mellé szeretnék egy máskat is megszerezni, de esetleg a továbbtanulás is szóba jöhet. Pécs szép város, de keveset láttunk belőle. A nehéz fizikai munka után inkább pihentünk.

Katona László főfúros mestert foglalkozott legtöbbit a két fiúval, hozzá voltak beosztva: — Szerettem őket, hiszen magam is fiatal vagyok még, jól átérzem minden gondjukat. Munkájukkal meg voltam elégedve, remélem, találkoznék velük itt az üzemben valamikor.

Lauer János üzemegység vezető szinte apjuk volt a diákoknak: — Szeretettel és szigorúan kell fogni a gyerekeket, s akkor minden rendben van. Közismert, hogy az üzemnek munkatergődjai vannak, s nem titkoljuk, örülnék, ha néhányan visszajönnének hozzánk dolgozni. Az üzem szívesen köt szerződést a jelentkezőkkel és rendszeresen havi ösztöndíjat fizetünk.

Mire ez az írás az Ércbányászban megjelenik, a diákok már otthon vannak, vagy valamelyik üdülőben pihenik ki a tanév fátalmait. Még egy-két év és az iskola új szakembereket bocsát ki.

Reméljük, mind többel találkoznék a Kutató-mélyfúró üzemnél.

Koch László

Újítások

Vállalatunk július közepéig az alábbi újításokat fogadta el hasznosításra:

II. sz. bányauzem

Horváth Béla: Markológép téli 36 voltos indítása (40 ezer forint).

III. sz. bányauzem

Ragoncsa László: Pneuematikus csillefogó (B). Bettiol József és Wirth Béla: Sűrítetlevegős fúroberendezés kutatáshoz (600 ezer forint). Ragoncsa László: Hidraulikus készülék gumiabroncs-szereléshez (B). Sors Béla: Robbantóhálózat hibakeresés (B). Sipos György: Robbantólyukzárás műanyagpohárral (B).

IV. sz. bányauzem

Újvári József: Csatlakozó perem szkrépermotorhoz (55 ezer forint). Böhm László és Albert Jenő: Csillebetoló motorfék Ladakup-

lungból (60 ezer forint). Kurucz István és Kalász Antal: LF rakodógép főfékhenger rögzítése (100 ezer forint). Rostás Gábor és Rumlér Mihály: Süllyedésmérőszál rögzítése (B). Rostás Gábor és Sör Lajos: Atlas-Copco fúrógép sűrítetlevegős rögzítése (B).

Ercüdúsító üzem

Fazekas Ferenc és Szabó Lajos: Nyomószűrő csapófedél lemezelése (29 700 forint). Czimmer Imre: Viszszapillantó-tükör targoncákra (B). Szilárd Miklós: Gk-irányítás jelzése RKSZ-nél (9400 forint). Varga Gyula: Zagyosztás szivattyúval szorpciónál (19 750 forint).

Szolgáltató üzem

Bugyik János: Olajtartály szintjelző és töltéretesz (90 ezer forint). Kozma

István: Olajsztór hidraulikához (37 ezer forint). Csik Gyula: Olajválasztó tartály (B). Kiss László: Kúpos kőzetcsavarhüvely (41 500 forint).

Kutató-mélyfúró üzem

Szommer Zoltán: Négy leszedőgyűrűs karottázskolektor (43 600 forint).

Kutató-fejlesztő üzem

Barna László: Készülék tengelyfuratáson esztergán (35 ezer forint).

A zárójelben levő számok azt a többletgyeréséget jelölik, amit a vállalat az újítások alkalmazásával éves szinten ér el.

B: Balesetveszélyt, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás. Hasznossága pénzben nem mérhető.

Az önjáró technika a III. sz. bányauzemben

A nyolcvanas évek elejére a vajúregi létszám lecsökkent a vállalatnál, így a III. sz. bányauzemben is. Ezért döntött a vállalat és az üzem vezetése — az előzetes megkutatások alapján — hogy a III. sz. bányauzembe is bevezetik az új technikát. Kevesebb létszámmal, nagyobb teljesítményt lehet produkálni ezekkel a gépekkel. Ennek alakulásáról és jelenlegi helyzetéről kérdeztük az új technika mindig lelkes tá-

mogatóját, Pethő Ernőt, az üzem főmérnökét.

— Mikor és milyen gépekkel kezdődött meg a termelés?

— 1981 első negyedévében egy GHH-t, LF-4-1 típusú dízel önjáró rakodógépet és egy Multikart kaptott az üzem, majd különböző típusú rakodógépekkel, fúrógépkocsikkal egészítve kezdődött meg a termelés. Kísérletképpen kaptunk egy Monomatic egykarú, kalapácsos finn

fúrókocsit is. Mindezek mellett el kell mondanom, hogy nem voltunk teljesen felkészülve az új technika fogadására. Egyre több tömegtermelő munkahelyet kellett biztosítanunk növekvő gépparkunknak, és nem hagyhattuk figyelmen kívül a sajátos szabadszélú kamrafejtési rendszerünket sem. A kezdet kezdetén az új technikát képviselő gépek mellett használtunk ezeken a munkahelyeken a hagyományosnak mondható

rakodógépet és 4 fúrógépet is. Majd 1982-ben kaptunk még 2 darab GHH-t, és 3 darab Monomatic fúrókocsit. Így a bányászati műveletek két területe modernizálódott, könnyebb lett és hatékonyabb. A munkahelyek kiszolgálását és anyagszállítását sikerült megoldanunk egy olcsóbb berendezés alkalmazásával, a szervizkocsival. A legtöbb probléma a biztosítási folyamatnál merült fel. Reméljük, ez is minél hamarabb megoldódik. A 4 méter széles és 2,8 méter magas kamrákban még mindig kézi erővel végzik az ácsolást, s ez a munka sokkal nehezebb így, mint a

hagyományos fejtési munkahelyeken. Próbáltunk különféle gépekkel, de valójában egyik sem hozta azt az eredményt, amit elvártunk tőle. Most sikerült egy olyan emelőszerkezetet felszerelnünk a 3. sz. szervizkocsira, amelynek kevesebb a funkciója, de erősebb és biztonságosabb az elődeinél. Ha ez beválik, akkor még idén elkezdődik a sorozatgyártás a Szolgáltató üzemben.

— További tervek és gépesítések?

— Folytatjuk a tavaly ősszel elkezdett szintomlasztásos fejtést ezen a területen és folyamatosan értékeljük az eredményeket,

tapasztalatokat. Továbbá, egyre több lengyel támogatás érkezik a munkahelyeken, hogy a műszakokon kevesebb legyen a biztosításra fordított idő, ami most közel ötven százalék. Új GHH-k kellenek, mert a jelenlegi 3-ból elég ritkán üzemképes 2-nél több önjáró rakodógép. Az első már 11 200 üzemórát működött, s eddig körülbelül másfél GHH-nak megfelelő alkatrészt használtunk fel. Egyre több kerül a régi gépek javítása és felújítása. Remény, hogy egy újat még ez év második felében, illetve jövőre még 2 darab GHH-t kapunk. Franyó József

Brawúr Szombathelyen

A Savária Kupa győztes csapata.

Foto: Archív

A kutató-mélyfúrósok nyerték a Savária Kupát

Szenzációs szombathelyi siker után hazaérkezett a Kutató-mélyfúró labdarúgó csapata, amely veretlenül nyerte a Savária Kupa országos kispályás labdarúgó-bajnokság döntőjét. A 17. alkalommal rendezett tornán 35 csapat küzdött az értékes trófeáért. A Kutató-mélyfúró és a III. sz. bányauzem első alkalommal képviselték vállalatunkat e hagyományos seregszemlén. A csoportmérközéseken a III. sz. bányauzem képességeinek megelőzően szerepelt. Egy győzelem, egy döntetlen eredményük két vereségükkel szemben kevés volt a továbbjutáshoz.

Nem így a kutató-mélyfúrósok, akik remek játékkal csoportelsőként jutottak a legjobb nyolc közé. A csoportgyőztesek ezután két négyes csoportra osztva folytatták küzdelmüket a döntőbejutásért. Darázsék az újabb akadályt is sikeresen vették. A második fordulóban a hazaiakat 3:2, a Kőbányát 2:0, az Országos Munka-

ügyi Kutatóintézet csapatát 3:1 arányban legyőzték és ezzel bejutottak a döntőbe, ahol az ellenfél a Debreceni csapat volt. A végző küzdelemben a két jóképességű csapat nem bírt egymással (1:1). A szabályok értelmében (nem volt hosszabbítás) öt-öt hétméteres büntetőrúgásra került sor. Szabó Ferenc eddig is kitűnően védett, de amit ezután produkált, az csak a román Steaua kapusának BEK-döntőbeli szerepléséhez volt mérhető. Négy lövést hártott! — míg csapattársai közül csak Unyi és Darázs volt eredményes, de ez is elegendő volt a végző győzelemhez.

A Kutató-mélyfúró csapata ezen a tornán kétségkívül felülmúlta önmagát. Jól játszó csapatunk jogosan szerezte meg a Savária Kupát és ezzel újabb elismerést önmaguknak, s a vállalatnak.

Köszönjük fiúknak a szép szereplést!

K. M.

MHSZ tevékenység az ÉDÜ-ben Interjú Misák Csaba titkárral

Az Eredüstítő üzem lövészklubja hosszú idő óta meghatározója a vállalati MHSZ-tevékenységnek. Munkájával, eredményeivel a legjobbak közé küzdötte fel magát és tartja ma is vezető szerepét az üzemi lövészklubok között. A klub múltjáról, jelenéről és jövőjéről beszélgettünk Misák Csabával, a lövészklub titkárával, aki pár éve vette át az irányítást.

— A klub 1968-ban alakult és eredményeivel hamar felhívta magára a figyelmet. Milyen út vezetett a sikerhez?

— A kezdeti nehézségeken túl a szerencsének is köszönhető a jó eredmény, mert a férficsapat mellett „kilitte” magát egy női együttes is. Az eredményeken felbuzdulva jöttek a fiatalok is, így hosszú időre megalapozott lett az eredményesség és a rendszeres munka. Női csapatunk ugyan kicserélődött, de így is ott vagyunk a dobogón, míg a férfiak a kispuska- és pisztoly-lövészetben továbbra is egyeduralkodók...

— Mi a legfontosabb feladatuk?

— A városi MHSZ vezetősége által előírt honvédelmi feladatok végrehajtása. Ezen belül a tartalékos tisztek és tisztheletesek tájékoztatása és oktatása, valamint az éleslövészetek megtartása számukra.

— A feladataik közé tartozik az iskolások patronálása is. Itt milyen tevékenységet folytatnak?

— Eredményesnek mondható a Bánki Donát úti iskolában végzett honvédelmi nevelő- és

Késik a szervezés, avagy mi lesz veled úszótanfolyam?

Nem újkeletű a felnőtt és gyermek úszótanfolyamok szervezése. Évekkel ezelőtt rendszeres volt az oktatása. Ezt a formát ma is igénylik az emberek. Az úszás fontosságát nem kell külön részletezni, csak gondoljunk a meg-megisméltendő víztragediákra.

S most újra itt a nyár, s ki tudja holnap, vagy holnapután ki lesz a következő... Ezért is szólnunk, ami jó volt, ami életpet védett, azt a formát miérett kellett megszüntetni a vállalati? Miért ne lehetne újból megszervezni, ha a felnőttek részére nem is, de a gyerekek számára feltétlen szükséges lenne az úszótanfolyam beindítása.

A feltételek adottak, tehát reméljük, nemcsak „vizet” prédikálunk.

K. M.

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., vízsz. 23. és 30. sorában Scott Fitzgerald egyik mondatát idézzük. Megfejtésül az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1986. augusztus 10-ig. A megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	J	6	7	8	9	10	11	D	12	13	14	B
14						15								16		
17						18		19				20			21	
22				23				24	25		26					A
27			28				29		30	31					32	
T	33					34			35						36	
37	38		39			40						41	42		43	
44		45						47		48		49	50			
51				52			53		54		55		56		57	
58				59	60		61		62			63		64		
65					66	67						68				K
69				70					71		72				73	
U		74				75	76		77					78		
79	80					81	82	83					84			
85			86			87		88			89		90			
S												É				

Vízszintes: 14. Kilitásba helyezi. 15. Kenyérre kenjük. 16. Becézett női név. 17. Európai főváros. 19. A radon vegyjele. 21. Stroncium. 22. Ellenértéke. 24. Indíték. 26. Több mint kétféle. 27. Nátrium. 28. Ezen a helyen. 32. Asztácium. 33. Sál betűi. 34. Molnár — németül. 36. Szakiparos. 37. Juttat. 39. Fejedt. 41. Asztácium. 43. Gyermekeirás. 44. Német névelő. 46. Páholni kezd! 47. Béke — oroszul. 49. Tengődik. 51. Kábítószert. 53. Hüvelyes növény. 55. Gondol. 57. Becézett Etel. 58. Lám. 59. Mutatózó. 61. Felsorolás. 64. O.N. 65. Irodái kapocs. 66. Szikkaszt. 68. Égitest. 69. Római ezeröttszáz. 70. Rátelepszik. 71. Rusnya. 73. Első osztályú. 74. Házikó. 75. a.a.a. 77. Király — olaszul. 78. Tűzet szüntet. 79. Növény része. 82. Sír. 84. Nehéz fém. 85. Menyasszony. 87. Óvja. 90. Kezében tartaná. 91. Nyugat-európai folyó.

Függőleges: 2. Piacter — görögül. 3. Hangtalan. 4. Irányítószáma: 4763. 5. Római ötvenegy. 6. Közterület. 7. Kerület röviden. 8. Mesefigura. 9. Valásvilág. 10. Gyom. 11. H. J. 12. Angliai autók jelzése. 13. Igen — angolul. 18. Napszak.

Lapunk július 1-i számában között keresztrejtvény helyes megfejtése:

A nap is süt melegen, tüzesíti a leget, nem is látni az egen pici keskeny felleget.

Könyvtalamban részesülnek: Seiber Józsefné (Pécs, Ybl M. u. 5., II. 2., 7633), Varga Tiborné (Szentlőrinc, Ifjú-ság u. 1. c. 7940), Berényi Antal (Szentlőrinc, Marx Károly u. 17. 7940).

Juhász Károly

Felvételünkön a jól szereplő ÉDÜ lövész csapatai közül a férfi lövészcsapat látható. Álló sor balról jobbra: Arnold Ferenc, Herr László és Orosz Péter. Alsó sor: Futó László, Ács László és Szigeti József.

Keller Gábor felvétele

Lövészlet

Vállalati verseny az országos döntő jegyében

A vállalati Bányász Kupa rendezvényei között mindig nagy fontosságú a lövészlet. A labdarúgást követően a legnagyobb tömegeket vonzó sportág versenyzői, maguk mögött tudva a verseny félidejét, újabb erőpróbára készülnek az augusztus 23-án Pécsen sorakérülő országos Bányász Kupa lövészversenyre. A keret kijelölése még nem történt meg, de addig is igyekezünk áttekintést adni a szóba jöhető versenyzők féleves eredményeiről. A Bányász Kupa hatfordulós

versenyéből négy találkozóra kerül sor. Ennek ismeretében a férfi és női pisztoly csapatversenyben csakúgy, mint az egyéni-ben, az edzők állnak az élen. Eredményeik ismeretében könnyen lehetséges, hogy év végén hat aranyéremmel gazdagodnak.

Egyéniben Szigeti József-re legfeljebb klubtársa, Tari Imre lehet veszélyes. Nem árt odafigyelni a III. sz. bányauzemi Király Györgyre, vagy a II. sz. bányauzemi Schilling József-re, de nem szabad megfe-

ledkezni Körmöndi Béláról, Sebők Ferencről, Tóth Zoltánról sem, mert ők azok a versenyzők, akik szintén a válogatottságra törek.

A női mezőnyben a listavezető Tarjányi Sándornéra elsősorban a szolgáltató Ragoncsa Jánosné, valamint klubtársa, Polgár Károlyné lehet veszélyes a hátralevő két fordulóban. Nem árt, ha figyelemmel kísérik a kutató-mélyfúros Osztragonác Istvánnét, továbbá az edzős Tímárnét, vagy a szolgáltató Simon Sándornét, ők azok a versenyzők, akik a legnagyobb eséllyel pályázhatnak a válogatottságra. A pisztolyversenyben nem lesz országos verseny, de a vállalati eredmények nyilvánosságát érdemelnek. Csapatban az ÉDÜ fölényesen vezet négy forduló után a Szolgáltató és a Kutató-mélyfúró előtt.

Egyéniben Somogyi György Herr László és Tari Imre

vezet és még a „600-asok” klubjához tartozik Varga Béla (Kutató-mélyfúró).

Az országos lövészverseny előtt a kerettagok eredményeit ismerve, bizakodva várhatjuk az országos lövészverseny kezdetét.

AZ ELMEZŐNY ALLÁSA: férfi csapat 1. EDÜ 2157 kör, 2. Szolgáltató 2067, 3. III. sz. bányauzem 2059 kör.

Női csapat 1. EDÜ 2053 kör, 2. Szolgáltató 1944, 3. Kutató-mélyfúró 1858 kör.

Férfi pisztoly csapat 1. EDÜ 2182 kör, 2. Szolgáltató 1984, 3. Kutató-mélyfúró 1840 kör.

Férfi egyéni 1. Szigeti József (EDÜ) 751 kör, 2. Tari Imre (EDÜ) 712, 3. Schilling József (II. üzem) 702 kör.

Kovács M.

Az új kenyér, a béke ünnepe.

Reich Károly grafikája

E nap társadalmunk legszínesebb ünnepe. Ünnepeljük első királyunkat, I. Istvánt, akit a történelem államszervező, az egyház szent jelzővel ékesített. Ünnepeljük az élet folyamatosságát biztosító új kenyérnek a napját, amelyet évtizedekkel ezelőtt a „Gyöngyösbokrétán”, napjainkban a munkás-paraszt találkozások tesznek meghitté. Végül sorrendben utoljára, de tartalmában elsődlegesen ünnepeljük alkotmányunk megszületését, az 1949. évi XX. törvényt, a Magyar Népköztársaság alkotmányát.

Hazánknak évszázadokon át nem volt írott alkotmánya. II. Endrének az 1222-ben kelt Aranybullája a köznemesség jogait rögzítette. Verbőczy István 1514-ben íródott Hármaskönyve pedig a magyar feudális jog összefoglalója volt. Hazánk első írott alkotmányát — a Magyarországi Szocialista Szövetségi Tanácsköztársaság alkotmányát — a Szövetséges Tanácsok Országos Gyűlése 1919. június 23-án fogadta el. Ez az alkotmány — a világ első szocialista alkotmánya — sajnos még két hónapot sem volt érvényben.

Harminchétféle éve emelte törvényerőre az Országgyűlés az 1949. XX. törvényt, a Magyar Népköztársaság alkotmányát. Az Országgyűlés 1972. évi I. törvénye ugyan módosította alaptörvényünket, mégis az 1949-ben elfogadott jogszabály jogrendünk alapja, állami, társadalmi tevékenységünk törvényes kerete.

Alkotmányunk 10 fejezetből, 78 §-ból áll. A Népköztársaság társadalmi rendjéről szóló I. fejezetben alkotmányunk kimondja, hogy Magyarország népköztársaság. A Magyar Népköztársaság szocialista állam, amelyben minden hatalom a dolgozó népé. A társadalom vezető ereje a munkásosztály, amely a hatalmat a szövetkezetekbe tömörült parasztsággal szövetségben, az értelmiséggel és a társadalom többi dolgozó rétegével együtt gyakorolja választott és a népnek felelős küldöttei útján. Az alkotmány kimondja, hogy a társadalom vezető ereje a munkásosztály marxista-leninista pártja.

A z alkotmány II.—VI. fejezete az állam szervezeti rendjét, az Országgyűlés, az Elnöki Tanács, a Minisztertanács, a tanácsok, a bírói szervezet és az ügyészség szervezetét, valamint ezek jogait és kötelességeit tárgyalja. A VII. fejezet az állampolgárok alapvető jogait és kötelességeit rögzíti. Az emberi jogok tiszteletben tartása mellett biztosítja az alkotmány a Magyar Népköztársaság állampolgárainak a munkához való jogát, valamint a végzett munka mennyiségének és minőségének megfelelő díjazását. Biztosítja a pihenéshez való jogot, az élet, a testi épség és az egészség védelmét, a betegség és a munkaképtelenség esetén az anyagi ellátást, a művelődéshez való jogot. Az emberi szabadságjogok felsorolását követően rögzíti az állam polgárainak alapvető kötelességeit is, így: a nép vagyoniának védelmét, az ország gazdasági erejének fokozását, a műveltség gyarapítását, az ország természeti és kulturális értékeinek oltalmazását, a társadalom rendjének erősítését — különös tekintettel a haza védelmének kötelezettségére. Végül kimondja az alaptörvény, hogy az alkotmány, valamint az alkotmányos jogszabályok az állam valamennyi szervére és az állam minden polgárára egyaránt kötelezőek. Az állam minden szervének és minden állampolgárnak kötelessége, hogy az alkotmányt, az alkotmányos jogszabályokat megtartsa és feladatukban eljárva megtartassa. Nincsenek tehát jogok, kötelességek nélkül. Jogainkat csak kötelességeink teljesítésével érvényesíthetjük.

Úgy gondolom, hogy napjainkban alkotmányunk ezen előírásai különös jelentőséggel bírnak, hiszen társadalmunk további előrehaladásának az állampolgári jogok és kötelezettségek együttes érvényesítése a meghatározója. **Dr. Patla Károly**

MECSEKI Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VALLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XXIII. ÉVFOLYAM 16. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1986. AUGUSZTUS 15.

Féléves mérleg a IV. sz. bányüzemben

Jóllehet ma már augusztus hónapot írunk, s ennyi idő elteltével az üzemek már kezdik „elfelejtetni” a féléves eredményeket, mivel már a második félév tervteljesítésének tükrét tartják maguk elé. Mi most mégis az első félév eredményeiről kérdeztük Varga Lászlót, a IV. sz. bányüzem igazgatóját.

— Sikeresen és ami fontos egyenletesebben teljesítette üzemünk féléves tervét, mint az elmúlt év hasonló időszakában. Nyersérc fémkilogramm tervünk 102 százalékra, míg vágathajtási tervünk 104,4 százalégra sikerült. Mind a produktív, mind a kiszolgáló létszámban hiány volt, s hogy a vágathajtás és fejtési teljesítményt a tervezetthez képest 2 százalékkal növelni tudtuk a teljesítmények növelésére és a kedvező munkaidőmérleg alakulására volt szükség. Azaz csak így sikerült ezt elérnünk. Bányafúrás tervünket 126 százalékra teljesítettük. A korábbi évekhez képest végathajtási folyóméter teljesítésünk kedvezőben alakult a bányá élettartamának szempontjából, hiszen igen lényeges feltárást, 135 százalékot teljesítettünk. Mindehhez hozzá tartozik, hogy igen nagy segítségünkre voltak a lengyel csapatok, akik már a jövő vágatait hajtják.

— A munkaidőmérleg

alakulásában sajnos beletartozik a bumli is. Az igazolatlan hiányzások száma az elmúlt évhez képest 16 százalékkal csökkent. Erdekes viszont, hogy a betegnapok számának alakulása — igaz elsősorban a kevesebb szabadsággal rendelkező kiszolgálóknál — ugyanilyen mértékben nőtt.

— A produktív túlműszakunk ugyanúgy alakult, mint az elmúlt év hasonló időszakában, de az is igaz, hogy ez elsősorban a félév utolsó két hónapjában jelentkezett. Elmondható viszont, hogy a gépészeti munkaszervezéssel, új típusú érdekeltégi rendszer kialakításával jelentősen csökkentettük a túlműszakokat. Ha már itt tartunk, szólnom kell a lefutott gépparkunkról is. Várhatóan segítségünkre lesz az ez évre beígért 2 darab lengyel és egy darab NSZK önjáró rakodó bányagép munkabálla állítása. Várhatóan ugyan csak ebben az évben üzemünk egy darab kiszolgáló géppel is gazdagodik.

— Létszámhiányunk a produktív dolgozóknál, különösen a szakvezető vágároknál jelentkezik. Ez a napi munkákban komoly telepítési gondokat jelent. A kiszolgálóknál, a szállítóknál is gondot okoz a munkaerőhiány annak ellenére, hogy bérezésünkön a félév során igyekeztünk javítani.

— A várható harmadik negyedév az üzem szempontjából mindig is kritikus időszak a nagyszámú szabadságolások miatt, jöhetnek minden körlet saját csapatainak ütemezte a szabadságolás rendjét. Úgy gondolom realisan, az elmúlt évek hasonló időszakának tapasztalatait ismerve mértük fel a rendelkezésre álló munkaerő várható műszakszámát. Ha terveink igazolódna és az elvárt teljesítményeket — ismerve munkahelyeinket — hozni tudjuk, akkor reméljük, hogy az év végén, az utolsó negyedévben könnyebben, kevesebb túlműszakkal sikerül majd teljesíteni éves tervünket. Garancia erre a kollektíva eddig végzett munkája, az a stabil megbízható létszám, akikre mindig is számíthatott az üzem — mondotta végezetül Varga László.

Veress Tamás

Felhívás

Augusztus 20-án Szentlőrincen, a vásártérten 10.00 órai kezdettel alkotmány-napi nagygyűlést tartanak, amelyre dolgozóinkat ezúttal szeretettel meghívják. Az ünnepség előadója: Ribánszky Róbert, a Hazafias Népfront országos titkára.

Biztonság-technikai értekezés

Július 29-én a II. negyedév munka- és egészségvédelmi helyzetéről tanácskoztak vállalatunk biztonságtechnikai szakemberei a Központban. Az írásos beszámolóból kitűnik, hogy az említett időszakban valamegyes romlott a baleseti helyzet. Vállalati szinten ugyanis — az első negyedévhez képest — némiképp emelkedett mind a gyakorisági szám, mind pedig a balesetekből eredően kiesett műszakszám.

Szerencsére halálos és csonkulásos baleset a II. negyedév során nem volt, de a sérülések számának emelkedése elgondolkodtató. Mint ahogy az is figyelemreméltó, hogy egyre több és úgynevezett úti baleset. Bányászemeinknél a legtöbb sérülés a járás és közlekedés során, illetve a szállításhoz kapcsolódik.

Erről szolt egyebek közt Mező István, a II. sz. bányászem bányamestere is. Az okokat boncolgatva elmondta, hogy a szállításhoz rendkívül nagy a fluktuáció. Egy év alatt a teljes létszám kicserélődött, s a legtöbb baleset az egy-két hónapos új dolgozókkal történik.

Pethő Ernő, a III. sz. bányászem főmérnöke egyebek között arról szolt, hogy bár az önjáró technikánál jelenleg elég jó a baleseti helyzet, nem volt ez mindig így, hiszen tavaly ebben az időszakban itt történt a legtöbb sérülés. A baleseti források csökkentése ezen a területen első sorban gépesítéssel érhető el, mégpedig a legnehezebb és legveszélyesebb munka, az ácsolás megkönnyítésével.

Bokodi Géza, a IV. sz. bányászem biztonsági mérnöke is hasonló problémákról beszélt. Sok a baleset a szállításhoz és a sérülések többségét az új dolgozók szenvedik. Az értekezés végén Varga Mihály, a műszaki főosztály vezetője átadta a II. negyedévi baleseti versenyzőiteseinek járó elismeréseket. A bányászemek közül ezt ezúttal a III. sz. bányászem, míg a külszíni üzemeknél az Ércdúsító üzem érdemelte ki.

N. G.

Ülésezett a vállalati KISZ-bizottság

Napirenden a KISZ tömegbefolyása

Ilyenkor, nyáridőben a szabadságolások idején igen nehéz egy ülést megszervezni. Ez viszont július 29-én sikerült a vállalati KISZ-bizottságnak. A bizottsági ülésen tizenhatan jelentek meg, ahol Atárdics Péter agitációs és propaganda felelős elnökölt.

Az első napirendi pontban a KISZ és a Ságvári Endre Művelődési Ház közti kapcsolat fejlesztésének lehetőségeit beszélték meg. A napirend előadója Vincze János igazgató volt.

Ezt követően Atárdics Péter és Mikolics Zoltán a KISZ tömegbefolyásáról, a mozgalomhoz való kötődés hatékonyságáról, valamint a KISZ szervezeti eseménycik politikai tartalmáról beszéltek. Szó esett a szakmai és politikai versenyek népszerűségéről, szerepéről a továbbképzésben

és az 1985—86-os politikai képzési év tapasztalatairól. A KISZ XI. kongresszusának ajánlásai, állásfoglalásai szűkségessé tették, hogy e témákban felülvizsgálják e tevékenységeket, az eddig elért eredményeket és megjelöljék a további teendőket.

Vállalatunknál igen nagy szerepet kapnak a fiatalok a tervek teljesítésében, hiszen üzemünkben a produktív létszám átlagéletkora 30 év körül mozog, van ahol ezt el sem éri. Társadalmi, gazdasági életünkben növekedett a demokrácia szerepe. Megnőtt a fiatalok lehetősége a munkaidőn túli gazdasági munkavégzésben. Ez a jelenség az amúgy is szűkös szabad időt tovább korlátozza, még több terhet ró a családi és mozgalmi életre egyaránt. A dolgozó fiatalok jelen-

tős részének életkörülményei az elmúlt időszakban megnehezedtek: növekedtek a megélhetési költségek, emelkedtek a lakásárak és ezt nem enyhítette megfelelően a szociális juttatások növekvő mértéke és a fiatalok munkabére. Valamegyes enyhíti a terhet a

KISZ MÉV Bizottságának az a törekvése, hogy a fiatalok első lakáshozjutáskor letelepedési segélyt ad. Ez nagy sikert aratott teljes dolgozó kollektívánk körében. Ezt a segítési formát meg kívánjuk tartani a jövőben is. A segély alapját társadalmi munkából befolyt összeg képezi, ami szelektív hasznanyag-gyűjtésből áll.

(Folytatás a 2. oldalon)

Ülésezett a vállalati KISZ-bizottság

(Folytatás az 1. oldalról)

Mozgalmi munkánk megújulását az alapszervezetek szintjén kell keresnünk, hiszen csak így tudjuk tömegbázisunkat, befolyásunkat és a mindezekből következő politikai erőnköt növelni.

KISZ-bizottságunk működésében eddig is felismerhetők voltak az ágazati rendszer jegyei. A nálunk tevékenykedő ágazatok jól működnek egymás mellett, mondhatni úgy is: együtt, egymásért.

Munkánk és tevékenységünk nem válhat öncélúvá. A KISZ-alapszervezet és annak vezetői munkájának középpontjában az ideológiai, politikai nevelőmunka, a párt politikájának meggyőző képviselése kell hogy álljon. A KISZ vezetői legyenek felkészültek és élvezzék társaik bizalmát. Továbbra is fontos tehát a képzésük megszervezése, de a munkaidőalap kímélésének figyelembevételével.

Továbbra is nagy figyelmet kell fordítani a fiatalabb kistesztáyra. Az idősebb tagok felelőssége, hogy mellettük a legfiatalabbaknak is legyen lehetőségük a mozgalmi munka során kibontakozására.

Népgazdaságunk VII. öt éves terve az iparban dolgozó fiatalok számára olyan programot kínál, amelynek végrehajtása ifjúságunk hosszú távú érdekeivel egybeesik. Fontos követelmény, hogy a KISZ termeléspolitikai programjának megvalósítása a szervezet és a tagjai számára nagyobb szakmai, erkölcsi rangot eredményezzen.

A rehabilitációs politikánk is járuljon hozzá a munkaerő átképzésével kapcsolatos problémák feloldásához.

Röviden így lehet összefoglalni az értekezlet elé terjesztett témát, amit a bizottsági tagok nagy aktivitással tárgyaltak meg.

Keller Gábor

Ismét itt a nyár Fiatalok nyári gyakorlaton

Sok diák vállal nyaranta 3-4 hétre munkát. Egyiknek pénzkereseti lehetőséget, másoknak szakmai gyakorlatot biztosítanak a munkahelyek. A „csupán” mun-

Selmeczi Réka

kát vállalók foglalkoztatása sokszor a reggeli vásárlásból „tedd ide, tedd oda” munkából áll ki. „Míg be-tanítjuk valami munkára, addig letelik az egy hónap” — gondolják némely helyen. Bizonyára megcáfolnák állítástokat például a sörgyárban, vagy a Kertészeti és Parképítő Vállalatnál, ahol nem adják olcsón a bért.

A szakmai gyakorlaton lévők mások. Ők nem pénzért — mert sok vállalat nem

is fizet ezért a főiskolásoknak, egyetemistáknak — hanem az elméleti tudás gyakorlati átültetéséért áldoznak a nyári szünetük-ből. Ők nem szakképzetlenek, nem kell teblábolniuk nyolc órán keresztül. A Szolgáltató üzemnél idén már ismerősként üdvözölték Selmeczi Rékát, aki a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem II. éves hallgatója.

Tavaly a villamos üzemegységénél „kóstolgtattam” a műszereket, idén a központi műhelyhez kerültem. Hogy miért pont ezt a vállalatot választottam? Pécsi vagyok, édesapám is a vállalatnál dolgozik. De az is szempont volt a választásnál, hogy itt fizetnek is a munkámért. A tavalyi gyakorlatot hasznosnak éreztem. Sokat láttam és tanultam, olyasmit is, ami nincs leírva a tankönyvekben. Most sem unatkozom az irodában — itt a tmk-műhelyben jelenleg díszár-gyakat készítek.

Ha vége az iskolaévnek, Bosnyák László szinte menetrendszerűen megjelenik a Szolgáltató üzem gépko-csiszállítási üzemegységénél.

— III. éves leszek a győri Közlekedési és Távköz-lési Műszaki Főiskolán. Már gimnazista koromban is itt tanultam a szakmai fogá-sokat, kerestem meg a nyaraláshoz valót. A régebbiek

már mind ismernek, s nekem sem új a környezet és a szokások. 136 forintot kapok műszakonként — jóval többet, mint a csoporttársaim. Nem mondom, hogy meg kell szakadni a munkától, de nem is unatkozom. Szerelő mellé vagyok beosztva, fődarabok felújításában, motorösszeszerelés-nél segédkezem. Erre soha nem sajnáltam áldozni a szabadságomból.

Réka és Laci elégedettnek tűntek a beszélgetés alapján. Nem hordanak reggelit a többieknek, nem kül-

Bosnyák László

dik őket délben haza, munkájuk nem főlöszleges lát-szatmunka. S, ez a jó!

Heistab Judit

Érdekeink védelmében

A társadalmi ellenőrök munkája a III. sz. bányáüzemben

Az üzemi szakszervezeti bizottság mellett működő társadalmi ellenőrzést végző csoport tagjai folyamatosan képviselik a vásárlók érdekeit. Erről a munkáról és tapasztalatokról kérdezem Szarvas Lászlót, a csoport vezetőjét.

— Mi a feladata és célja ennek a csoportnak?

— Ellenőrzéseket végzünk kijelölt egységeken és olyan helyeken, ahol a dolgozóink a rossz méréseket, árjelzések hiányát stb. tapasztalták és jelezték fel-léni. Ezen kívül a vállalat-belső központi ellenőrzéseket is végzünk. Ezek kiterjednek egész Baranya megyére és Pécs város területére. Az italbolttól kezdve a büfékig végezhetünk társadalmi ellenőrzéseket, amely a tavalyi évben üzemi szinten 136 volt. A csoport munkáját gátolta a sok táppénzes napok száma. Cé-lunk megelőzni a visszaélé-seket, hamis méréseket, rossz számolásokat és az áll-lampolgárt károsító tevé-kenységeket. Többek között szezonális ellenőrzéseket is végzünk, ami a nyári időny-ben az üdülő területek el-látottságát, az árufelhozata-lát és egészségi szempont-ból az előirtaknak szigorú betartását jelenti. Általá-ban a célunk, hogy elő-lőszőr figyelmeztessünk, a kö-

vetkező esetről már a bü-ntetés foganatosítását kell végrehajtjunk.

— Jelenleg hányan vég-zik ezt a munkát?

— A csoportban 10 fő rendelkezik társadalmi el-lenőrzési igazolvánnyal és 3 fő újfelveleles, akik fél-, ille-tve egyéves próbaidőse-k.

— Milyenek a tapszta-latok?

— Az elmúlt évi tapasz-talataink szerint az ellátás jobb volt, mint az előző év-ben. Találkoztunk olyan lel-kiismeretes és odaadó ár-ú-sokkal, akik idejüket nem sajnálva az üdülő területén lévő vásárlókat maximá-lisan ellátták. Ilyen volt az orfűi kistónál lévő élelmi-szer bolt vezetője is. Az üz-letek ellenőrzése során tapasz-taltuk, hogy bizo-nyos árúk nem voltak, de nem az ő hibájukból, ha-nem az elosztóké-ből. Ezek pedig az olcsó árúk, a fűs-tölt csülök, oldalas és a zsír-szalonna. A belsőségek: a szív, a tüdő, a máj, vese nagyon ritkán állt a vásá-r-lók rendelkezésére. A ven-

déglátóiparban rossz mérés-t, számolást nem tapasztal-tunk. Itt történt talán a legnagyobb változás az elő-ző évekhez képest pozitív érte-lemben. Az árak fel-emelkedtek, ezért a vendég maximális kiszolgálást igé-nyel ahhoz, ne csak egyszer forduljon meg az segítség-ükben. A javulást abban látom, hogy a szerződéses üzemeletetési helyeken sok-kal nagyobb a vendéggel való foglalkozás, s egyre több helyen igyekeznek a hazai ízeknek megfelelő éte-leteket a fogyasztók elé ten-ni, természetesen megfelelő árban. Ha ilyeneket figye-lembe vennének a vállalati üzemeletetési egységek, akkor nagyobb lenne az ételfogyasztás és a vissza-járó vendég.

— Összegezve a tapasz-talokat a tavalyi évről el-mondhatjuk, hogy az előző évekhez viszonyítva jó-nak mondható, kihágás nem történt, büntetni sem kel-lett. Ez nem jelentheti azt, hogy a továbbiakban nincs szükség az ellenőrzésekre. Tevékenységünket ebben az évben fokozni kívánjuk a fogyasztók védelme érdeké-ben.

Franyó József

A fiatal elnök

Csölle Zoltán

Az EDÜ legutóbbi szak-szervezeti bizalmi testületi ülésén a bizalmi testület el-nökének megválasztották Csölle Zoltán főbizalmi-t, az üzem karbantartó lakatosát. 1968 óta dolgozik az EDÜ-ben. Mozgalmi munkában kezdettől fogva részt vesz. KISZ alapszervezeti titkár, a Tánácsos szocialista brigád vezetője, majd 1980-tól a szakszervezetben dolgo-zik, mint főbizalmi. 1973 óta párttag, a vállalati párt-bizottságnak tagja.

A szakszervezeti munka az erőssége — ennél is ma-radt, mert megítélése sze-rint ez a legbonyolultabb,

Keller Gábor

FMKT továbbképző tábor

A KISZ Baranya megyei Bizottsága július 7-10-ig rendezte meg Balatonfeny-vesen az FMKT tábort. Ezen a továbbképzésen vál-lalatunktól heten vettek részt. Az EDÜ-ből két KISZ-tagot delegált a KISZ-bizottság: Tóth Csabát és Csicsvári Istvánt. Tóth Csa-bát, az Erődúró üzemi FMKT vezetőjét kérdeztük meg, hogy milyen volt a tábor, mi volt az új és ér-dekes a továbbképzésben?

— Ismét megvitásra ke-rült a XI. KISZ-kongresz-szus. A kiemelt felszólá-lókat videofelvételeken ismét vizsgálhatták a résztve-vők, hozzászólásaikat érte-kelték.

— Délelőttönként külö-nböz témákból előadások voltak, melyek anyagát a délutáni kisebb csoportfog-lalkozásokon megvitatták. Mindenki elmondhatta sa-

legsokrétűbb és ő nagy te-rületen, átfogóan szeret dol-gozni.

Munkájánál, beosztásánál fogva a dolgozók között van, mint fizikai dolgozó. A reális igényeket mindig támogatja, eljár a dolgozók ügyeiben. Kapcsolata úgy a bizalmiakkal, mint a ve-zetősséggel kiválóan mond-ható.

Meggyőződése, hogy a dolgozók ügyeinek intézé-sénél, a dolgok rendezésé-nél a megfelelő kompro-misszumot meg kell találni. Ha nem is mindig sikerül az elintézés, de akkor is a legfőbb dolog a tájékozta-tás a dolgozók érdekeinek képviselőiben. Sohasem le-mondó. Néhány gondolatát szöszterint idézem:

— A szakszervezeti mun-ka a jelenlegi politikai helyzetben a legnehezebb, legbonyolultabb. Az életfel-telekek nehezebbé váltak, ami gyakorlatilag kihát a dolgozók mindennapi han-gulatára, mely nem közöm-bös a munkavégzés terüle-tén. Azon igyekszem, hogy a dolgozók jogos kívánsá-gait megfelelően rendezni tudjam. Az alapvetően to-vábbra is az, hogy a dol-gozók bizalmában marad-jak, annak ellenére, hogy a jövőben az elnöki asztalnál kell helyet foglalnom. Az új funkció nem jelentheti az elszakadást a dolgozóktól.

Keller Gábor

ját véleményét, hozzáfűzni-valóját, melyből tapasztala-tokat gyűjthettek a tábor-lakók. Az előadásokat a KISZ KB tagjai tartották, de a megyei tanács osztály-vezetői is adtak fórumokat, melyeken a megyét és a várost érintő kérdések ke-rültek előtérbe.

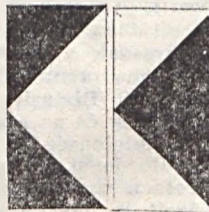
— A napi ebéd után egy-órás sportprogram volt, az esték humoros vetélkedők-kel teltek el.

— Akadtak aktuális prob-lémák és gondok, melyek nyitva maradtak és a meg-oldásukra ezután fogják keresni a módszereket.

— Dr. Horváth Csaba tá-borvezető, a KISZ megyei gazdaságpolitikai titkára jól fogta össze a tábor lakóit, akik bő tapasztalatokkal gazdagodva, megelégedetten jöhettek ismét vissza a munkahelyükre.

K. G.

Könyvajánlás

VIHAROS ÚT

Münnich Ferenc születé-sének (1886. november 16.) 100. évfordulójára jelenik meg ismét memoárköte-te, amelyben születésétől 1945 tavaszáig, Magyarország fel-szabadulásáig pillant végig életén. Ez az élet az ifjú-ság heves éveinek múltá-val a tudatos forradalmár harcoss, fegyelmetesté-ele-te: háborúkon, forradalmakon, szabadságharcokon át ve-zet haza, a felszabadult Ma-gyarországra.

A könyvből bátor, rettent-

hetetlen férfit ismerünk meg, akit soha nem hagy el az önbizalma és a humo-ra. Amikor visszaemlékezé-seit papírra veti, már haj-lott korban van. A kom-munista forradalmárból a szocialista Magyarország egyik vezető politikusa lett: először Budapest rendőrfő-kapitánya, majd diplomata, 1956-57-ben a proletárna-talom elszánt védelmezője, a konszolidáció egyik fő megteremtője, a karhatalmi erők vezetője, majd minisz-terelnök. 1965-ben állam-miniszterként ment nyug-díjba, de szellemi frissisé-gé, politikai érzéke töretlen maradt. Gazdag tapasz-talataival mindvégig segítette elvtársait, harcostársait — minket mindannyiunkat. A második kiadás Mün-nich Ferenc név által váloga-tott dokumentumértékű ké-pekkal egészül ki.

Ércbányász

A Mecseki
Ércbányászati Vállalat
dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kisdaróczi János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-108
Kiadja:
a Baranya megyei
Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MEV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
55,20 Ft

Előfizethető:
a szakszervezeti
bizalmiaknál
Ny-623-4

A Vállalat kiváló ifjúsági brigádja.

Csöndör László felvétele

A jól összekovácsolódott öntödei csapat

A nyolcszoros aranyérem után a Vállalat kiváló ifjúsági brigádja lett ez év április 4-én a tizenegy brigádtagot számláló Szolgáltató üzem öntödéjének Ernst Thälmann szocialista brigádja. A brigád tagjából (hat lakatos és három villanyszerelő), darusból és laboránsból tevődik össze. A brigádvezető, Tölgyfa Sándor nyilatkozik vállalati újságunknak.

— Az öntödei terv teljesítését a legmesszebbmenőkig támogatjuk a szakszerű karbantartásokkal. Egy műszakban dolgozunk, a laboránsunkat kivéve, aki rendszeresen három műszakban teljesít szolgálatot. Számunkra sem ritka az éjszakai berendelés, de a meghibásodások nem a mi hibáinkból származnak. Ezen kívül 6—8 újításunk van és a KISZ-radar mozgalomhoz, vagyis a „Vedd észre és tedd szót” ma is hozzájárulunk egy tucat észrevétellel.

— Az öntödei KISZ-titkár, Fekete Lajos is a mi brigádunkból került ki. A kongresszusi munkaversenyben az első és második negyedévesben első lettünk. Brigádunk három tagja dícselkedhet Vezérigazgatói díccsel.

— A népi ellenőrzési csoport bizalmija Tölgyfa Margit, szintén a brigádunk tagja, aki októbertől pártiskolára is fog járni. A szakszervezeti és KISZ-oktatókon minden brigádtagunk részt vesz. Erősségünk a

közös családi kirándulások, melyekből évente hatot szervezünk. Szigetvári Konzervgyár, Villányi Állami Gazdaság stb. szerepeltek az egynapos kirándulásainkban.

— Az SZMT Kupákon rendszeresen részt veszünk szinte minden sportágban. Ha kell úszunk, horgászunk, futunk, kerképezünk, focizunk, de a lövészversenyeken is részt veszünk. Az erőgépesekkel rendszeresen sportvetélkedőket tartunk.

— Átlagban 270 óra társadalmi munkát végzünk évente az öntödében és a patronált intézményekben. Bátran kijelenthetem, hogy 1984 óta összhangban vagyunk. Együtt a csapat úgy a munkában, mint a családi összejöveteleken.

Keller G.

Elégedett csapatok Sajátos helyzetben a III-as körlet

A II. sz. bányauzem III-as körlete tíz csapattal dolgozik, s közülük csupán egy, a 10-es az, amely bakonyai ércvagyonban dolgozik. Ertelemszerűen tehát a többiek mind V. sz. bányauzemi területen munkálkodnak.

E sajátos állapot — ami csupán a kívülállónak lehet érdekes — azt jelenti, hogy e körlet talán jelenleg az egyetlen a magyar bányászásban, kinek telepelye egy adott bányára, viszont munkahelyeit már egy másik biztosítja. Ez még akkor is így van, ha a vállalatnál, s az üzemenél sem választják ketté a II. és V. sz. bányauzemet. No, de ettől még ez az állapot változás maradt. Érdekes lehet az is, hogy e csapatok egyszerűen dolgoznak a 3., illetve a 25. szinten. A bakonyai 25. szinten ugyanaz a V. sz. bányauzemi 3. felel meg. A körlet 2. szinten dolgozó csapatai viszont csak elméletileg dolgoznak a 24. szintnek megfelelő mélységben, de azért csak elméletileg, mivel a bakonyai 24. szinthez semmi kapcsolatuk nincs, az egész másutt helyezkedik el, s különben is az I-es körlet csapatainak munkahelye.

Természetesen a mindennapok munkájában ez nem bonyolult, csak akkor válik azzá, ha az ember igyekszik „megmagyarázni”, jól-lehet nem is kellene. A körlet e sajátos helyzetét az V. sz. bányauzem átadásának elhúzódsága okozta. Gond, hogy a bakonyai aknáktól a csapatok munkahelyei 2—3 kilométer távolságban vannak, ami jelentős munkaidő-kiesést eredményez, hiszen a munkahelyek oda-vissza történő megközelítése normális

körülmények között is 50—60 percet jelent. A nagy távolság felszínre hoz olyan gondokat, hogy a jó csapatoknál is előfordul, hogy ilyen-olyan okok miatt képtelenek befejezni a ciklust. Mindez azt eredményezi, hogyha a csapat el akarja érni a népest, hisz kinek van kedve három kilométert gyalogolni a műszak végén az aknáig, arról nem is beszélve, hogy a robbantási sorrend miatt eleve kénytelen elhagyni a munkahelyet, s a következő szakra hagyni így a felbepuhított munkát.

— Az úgynevezett kettős-ségből — mondja Földesdi István körletvezető — mi nem sokat érzünk, hiszen mindig ezt és így csináltuk. Ami furcsa, hogy most megfordult a sorrend. Eddig mindig Bakonya látta el anyaggal és minden egyébbel az V. sz. bányauzemet, míg ezentúl ők teszik velünk ugyanezt. Az itt lévő csapatok gondjaik ellenére is elégedettek, jól érzik magukat és tulajdonképpen nem vágyódnak át az új bányába.

Más kérdés az, hogy a ma már V. sz. bányauzemben dolgozó csapatokkal a korábbiakban beszélgetve ők is hasonlóan nyilatkoztak, mármint úgy, hogy nem akartak átköltözni, most viszont úgy látják a dolgot, nem szívesen mennének vissza Bakonyára.

A 3. szinten dolgozó csapatok munkahelyei úgy tűnik, ez évben még „kitarthatnak”. Ma még úgy van, ha itt vezetnek egy részükkel a 2. szint lesz megerősítve, míg a többiek végérvényesen az V. sz. bányauzembe költöznek.

Veress T.

Megkérdeztük:

MIERT VILÁGÍTANAK GYENGÉN A BANYÁSZLÁMPÁK?

A vszb VI. számú információ jelentésében vetette fel a II. sz. bányauzem, hogy a bányász-lámpák nem világítanak egyenletes fényerővel a műszak végéig.

Nos, miért égnek gyengén a bányász-lámpák? A választért Hirth Józsefet, a Szolgáltató üzem villamos üzemegeység vezetőjét kerestük meg.

— Röviden és tömören azt tudom válaszolni, hogy a fény-lámpák egy része elhasznált. A lámpák kihordási ideje 2—3 év, nekünk viszont 10 éves lámpáink is vannak.

— Joggal vethetik fel a kérdést, hogy miért nem vásárolunk újakat? Az 1980—81-es években az NDK a rendelkezésre álló bányászati lámpák megfellelően szállított. A következő évben már csak a felét kaptuk annak, amit igényeltünk, úgy akkumulátorból, mint komplett lámpából. A tavalyi évben a 800 darabos rendeléssel szemben 300 darab érkezett meg. Az évente tovább gyűrűző hiány az ország valamennyi bányájára jellemző. Ezért az Ipari Minisztérium és a Bányászati Ellátó Vállalat felvette a kapcsolatot az NDK-félel, de a tárgyalások nem jártak eredménnyel. A szerződésen felül — amit a hetvenes években a Bányászati Ellátó Vállalat kötött velük — nem tudnak szállítani, igaz, hogy az akkor rögzített mennyiség az évek folyamán elavult, ők viszont újabb partnerekkel szerződtek. Tavaly a szállító vállalat képviselői megtekintették lámpáink állagát, de a helyszíni bejárás ellenére sem lett több a szállított mennyiség.

— A vállalatvezetéssel együtt piacutatást végeztünk. Az ajánlatokat mérlegelve a Szovjetunióé volt a legkedvezőbb. Lámpáink műszaki adatai szinte azonosak a némettel, az ára elfogadható, súlya pedig könnyebb, mint az eddigiek. Idén két szállítmányt kaptunk, összesen 1100 főtőlfeles töltőpadot és 1500 fejlámpát. Mindezt a IV. sz. bányauzem kapta. Miért? Olyan üzemet választottunk ki, ahol az értermeles még belátható időn belül nem szűnik meg, másrészt itt volt a legrosszabb a helyzet. Szóba jött még az V. sz. bányauzem, de itt a két szinten 2980 lámpahelyet, teljesen újonnan behurhított töltőpadot kellett volna kicserélni. Egységes lámpakamrát itt semmiképp sem tudunk volna kialakítani. A H. J.

Látogatóban a kettes csapatnál

Akkor megy jól a csapatnak, ha nem kell megszólalnom...

Az aknarendezőn simogató hús légáram már csak távoli szép emlék. A sötét vágát langyos levegője amoniaszagot áraszt, a bányászto meleg izzadságcsöppelét csal az ember homlokára.

A távolban derengő sárgás fények egy végtelennek tűnő hosszú út célállomását jelentik. A hatalmas ventilátor iszonyatos zúgással tereli a levegőt a 2-es csapat munkahelye felé, de itt a III. sz. bányauzem 14. szintjén, jó egy kilométerre az aknáktól ez már alig ér többet, mint egy porcütéten átesett focistának a javasasszony optimizmusa.

Persze Rácz Károly és brigádja jól bírja a meleget és a szintkülönbséget — ez a teljesítményükön is meglátszik — szemben egy agyonajnározott sportág dédelgetett válogatottjaival, akik nem is oly rég képtelenek voltak megbirkózni a hőség és a szintkülönbség okozta megpróbáltatásokkal. Arról, hogy az itt mélyben dolgozók tüledzettek voltak-e, amikor idejöttek, vagy sem, aligha kerekedik országos vita, mindenesetre

az bizonyos, hogy úgy jó két évvel ezelőtt — az V. sz. bányauzem területén már megismerkedhetek ezzel a klímával.

Nem ígértek nekik mesés összegeket a továbbjutásért, de ha havonta 120 méterrel többet jutnak a vágathajtásban, jól megérdemelt prémium úti a markukat. Lévéni szó jó csapatról, Rácz Károly nem is a kereset miatt elégedetlen:

— Sok baj van a fúró-szárakkal — mondja. — Ha ezeket a Monoblockokat leterre az aknáktól, két—három hétig még biztosan lehetne velük dolgozni, de amit általában itt gyártanak nálunk a vállalatnál, abban nincs sok örömünk. Van úgy, hogy egy műszakon három—négy is tönkre megy, egy cserépedig — főleg ha a szár eltörök és megszorul — tíz percig is eltarthat.

— Úgy tudom, elég régóta már Minirondóval dolgoznak.

— Bizony, jópár éve már — emlékezik vissza a csapatvezető. — Én hetvenötben ismerkedtem meg a fúrókocsival, még a 45-ös csapaton. Két évvel később

jött át a szakom a 2-esre, s többnyire itt is evvel dolgozunk, kivéve, ha siklót hajtunk.

Aztán a gyorsvágathajtó csapatok, az egykori százméteres mozgalom kerül szóba. Ez a kollektíva híres elődök nyomdokain jár.

— Őszintén szólva meg nem tudnám mondani, mikor alakult a brigád — mondja Rácz Károly. — Amikor a hatvanas évek végén én ideérkeztem Borsodból, már régóta létezett. A százméteres mozgalom? Régen volt. Akkoriban egy sereg ember szolgálta ki és követte a gyorsvágathajtókat. Ma már mindent mi csinálunk a vasútépítéstől a torkrétozásig. Nem elég csak a métert hozni, olyan minőségi munkát kell végeznünk, hogy jónéhány év múlva is használható, jó állapotú legyen a vágat.

A kollektíva az utóbbi években jórészt kicserélődött. A fiatalítás zökkenőmentesen sikerült, amit a brigád termelési eredményei is bizonyítanak. Munkasikereiket egész sereg oklevél, zászló és brigádcím is jelzi.

Lajkó Ferenc csillás és Unferdorber Ferenc szakvezető vágátépítés közben.

Berényi Tamás felvétele

Ilyenkor nyáron gyakran kerül tartalék a csapatra — magyarázza a brigádvezető. — A fiatalokról nincs rossz véleményem, szerintem három fajtájuk van. Egy részük nem tudta mi van itt a bányánál, csak a jó kereset vonzotta. Mások tudták, tudják milyen ez a munka, de csak a fizetés érdeklőket. A többi és azért szerencsére ilyen is akad, dolgozni is akar. Az ilyenekből nálunk egy hónap alatt bányász is lesz. Talán furcsának találja amit most mondok, de állítom, akkor megy igazán jól a csapatnak, ha a szakomnak, ha he-

tekig nem kell megszólalnom, mert mindenki tudja a dolgát.

Nógrádi Gábor

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE az év elejétől (I.—VII. hónap)

VÁLLALAT:	fémtermelés kg	vágathajtás fm	létszám fő	geológiai mélyfúrás fm
	101,1 %	103,6 %	100,0 %	79,4 %
ERCDŰSÍTŐ ÜZEM:				
				99,7 %
BÁNYAUZEMEK:	II.	III.	IV.	
	nyersérctermelés fkg	százalékban		
	101,1	97,5	100,0	
	102,6	105,8	102,1	

Tanulságos balesetek

A Szolgáltató üzemben az elmúlt fél évben történt balesetek közül néhány tanulságos eset:

A Gy. kötöző vasárnap lakásügyeletes volt, reggel 9.00 órakor berendelték munkára. A II-es rakodón vagonból fakirakodáshoz készültek, amikor baleset érte. A vagon tejezőn lévő segítő szót, hogy a vagonajtót nyissa ki, s ahogy elhúzta az ajtót, egy 1,2 méteres gömbfa fejbeütötte. A vizsgálat megállapította, hogy a segítő nem volt kellően körültekintő és a sérült ittan, fejtető sisak nélkül dolgozott. A sérülés jellege olyan volt, hogy a fejtető használata esetén nem következett volna be.

A következő hónapban a III. sz. bányauzem külszíni csilleforgalomnál fél óra leforgása alatt két súlyos baleset történt. P. J. csillás egy kisiklott csille helyzetétől segédkezett, annak ellenére, hogy külön utasítás alapján eredeti munkahelyét nem hagyhatta volna el. Munka közben fejét a két csille közé dugta és megsérült. Néhány perc múlva S. E. csillás a csillék közé nyúlva felkörtörést szenvedett.

Mindkét esetben megszegték a munkavédelmi szabályzat és a szolgálati utasítás előírásait, és 28 napon túl gyógyuló sérülést szenvedtek.

Magyar Iván

Csökken a munkahelyi italozás?

Számos országos jelentőségű lap hasábjain rendszeresen és manapság gyakran foglalkoznak az italozással, az italozásból származó — népgazdaságot hátrányosan érintő — problémákkal.

Jó néhány évvel korábban a IV. sz. bányauzemben is előfordultak olyan munkafegyelmet érintő problémák, amelyek szorosan összefüggtek az italozással.

Azt tudjuk, hogy nagy szerepe van az italozás visszaszorításában a meggyőzésnek, de manapság önmagában ez még nem elég. Szükség van valamilyen külső kontrollra, ami viszsztatja az embereket az ivástól, legalább a munkahelyen.

Csősz Jenővel, a IV. sz. bányauzem rendészeti vezetőjével arról beszélgettünk, hogy mi a helyzet a IV. sz. bányauzemben ezen a területen?

— Tulajdonképpen határvonalat húzhatunk ebben a kérdésben. 1983-ban ugyanis az üzem beszerzett egy elektromos alkohol ellenőrző mérőműszert. Ezzel az ellenőrzések számát megtudtuk növelni. Jellemző adat, hogy míg 1983-ban mintegy 600 szondázást hajtottunk végre, addig például tavaly 2070-et. Ebben az évben pedig csak az első félévben 1200-at. A rendszeres ellenőrzéseknek tulajdonítható azt hiszem, hogy csökkent az ittasan munkába érkezők száma. Az előző évben 39 főt, ebben az évben idáig mindössze 9 főt kellett hazaküldeni. A számokból látszik, hogy csökken. Ezen kívül a részlegek vezetői részére kiadtunk hagyományos alkoholszondákat arra az esetre, ha valaki átsúszik a szűrőn és látszik rajta az ital hatása. Tökéletes ellenőrzés ugyanis nincs, meg aztán nem biztos, hogy nem az üzem területén történt az alkoholfogyasztás. Azt hiszem ismeretes, hogy milyen divatja van nálunk a különféle névnapok, születésnapok ünneplésének, meg korábban olyan is előfordult, hogy kifejezetten árusítani hoztak be szeszt. Ma ilyen nem tapasztalható. Ezek megakadályozására nagyobb ünnepek, névnapok előtt néhány nappal táskaelenőrzést szoktunk tartani. Mindig akad, aki megróbalja átjátszani a rendelkezést. Mindent egybevetve azért azt mondhatom, hogy a munkahelyi italozás tekintetében az utóbbi években javult a helyzet, egyrészt — úgy gondolom — a rendszeres és következetes ellenőrzések hatására, másrészt meg talán az emberek is egyre inkább rájönnek, hogy a magasabb követelményeknek csak tiszta fejjel tudnak megfelelni. Wesztli László

Új népművelő a Ságváriban

Dér Ágnes

Fiatal, csinos, a szemébeomló szőke haját hátrahajlítja mielőtt beszélgetésbe kezdenénk.

— Három évvel ezelőtt jöttem a vállalathoz, a műszaki könyvtárban dolgoztam. Közben jelentkeztem és felvettek a JPTE magyar — népművelő szakra, most utolsó éves vagyok. Egy hónapja kerültem a Ságvári Andre Művelődési Házhoz, mint népművelő, Kocsi László utódlaként, aki máshova szerződött. Szerettem ezt a munkát és azokat a feladatokat, amelyek rám várnak. Korábban könyvtárosként is több alkalommal részt vettem rendezvények szervezésében, lebonyolításában, megszerettem, s ezért is vállaltam el ezt a munkakört.

— Úgy érzem, egy ilyen nagy vállalatnál egy igazi népművelő, ha hivatásának érzi a feladatát, annak ellátását, sokat tehet a kultúra területén. Most adott a feladat és a lehetőség is. Itt van például a szocialis-

ta brigádklub, szeretném érdemleges tartalommal megtölteni. Gondolok az ismeretterjesztő előadásokra, a különböző vetélkedőkre, a klubprogramokra, a brigádösszejövetelekre, s ami külön volt, most összevontan szervezni a Munka és Művelődés vetélkedősorozatát. A másik fontos feladatnak tartom a munkásszálló kultúrmozgalmának javítását. Magam részéről módszertani és szakmai segítségnyújtásra gondolok, de emellett figyelemmel kísérem az önkormányzati bizottság munkáját is. Előbbre szeretnék lépni az Otthoni Randevű rendezvényeinek tartalmi és értelmi vonatkozásaiiban. Szép és igazi népművelő munkának tartom a színházi előadásokra való szervezést. Nem új, de előbbre szeretném vinni a színházjáró autóbussz akció szervezését üzemi igények, illetve

a művelődési ház ajánlata alapján. Természetesen olyan színházi előadásokra szervezünk, amely az ország különböző városaiban sikerdarabként játszanak. Felhasználva a kínálózó alkalmat, arra szeretném kérni az üzemi közönségszervezőket, hogy nagyobb aktivitással vegyenek részt a kultúra terjesztésében, a különböző rendezvényekre és előadásokra való szervezésekben és mozgósításokban. Magam részéről igény, hogy intenzívebb munkakapcsolatot teremtsék az üzemekkel és személy szerint a közönségszervezőkkel is.

— Jelenleg milyen fontos feladaton dolgozik?

— A közelgő XXXVI. bányásznapra ünnepségekre készülünk és szeretnénk, ha a vállalat dolgozói elégedettek lennének ünnepi műsorainkkal. Ezen kívül előkészítjük az őszi programokat és jelenleg ismerkedem a vállalat kulturális életével.

Kovács Miklós

A szakszervezeti üzemi könyvtárak helyzete II.

A II. sz. bányauzem könyvtára az V. sz. bányauzembe költözik. A 2500 kötetes állományt kétszeresére szeretnénk növelni, ami — az üzemi viszonyokat tekintve — minden igényt kielégítő könyvtár lenne.

A fentiekből kitűnik, hogy alig akad könyvtár, ahol jelentős változás ne lett volna, egyedül a Szolgáltató üzemben szeretünk volna több könyvet kivinni, de a lehetőségek annyira behatároltak, hogy erről szó sem lehetett. Különösebb aggodalomra itt sincs ok, hiszen a közel 1800 kötetes könyvtár a többiekhez viszonyítva is jó körülmények között működik.

Balatonmária-fürdőn az új épületben kapott helyet a könyvtár is, egyelőre közel ötszáz kötettel.

Ma már minden üzemből, üdülőben jól működő fiókkönyvtár van, kivétel képez a Kutató-fejlesztés és a Kutató-mélyfúró üzemi üzem. A könyvtár elhelyezkedése, megfelelő alapterü-

lete és elegendő mennyiségű és minőségű könyv, alapvető feltételei a jó működésnek. Legtöbb könyvtárunk az üzemi étteremben van, közel a dolgozókhoz. Miután könyvtáraink állománya igencsak megnőtt, felmerült egy fiókkönyvtári katalógusrendszer kiépítésének igénye. Az elképzelés az volt, hogy minden 1000 kötetet meghaladó könyvtárban legyen katalógus. Eddig a II., III. sz. bányauzemekben és a Szolgáltató üzemből készült el háromféle katalógus (cím, szerző, téma). A közeljövőben az EDÜ-ben és a IV. sz. bányauzemben szeretnénk katalógust kialakítani, ezzel is megkönnyíteni a tiszteletdíjas könyvtárosok munkáját.

A körülmények változását az alábbi számok jellemzik:

1980-ban az üzemi könyvtárakban 7150 darab könyv volt, jelenleg 14700. A beiratkozott olvasók száma

1030-ról 1400-ra nőtt. A látogatóké 3270-ről 4900-ra, a kikölcsönzött köteteké 7750-ről 13500-ra. A számadatokat figyelembe véve elégedettek lehetnénk, de mégsem vagyunk azok, hiszen az üzemi létszámhoz viszonyítva több lehetne a beiratkozott olvasók száma, s ezzel együtt a könyvkölcsönzés is. Ugyanezt lehet elmondani a Ságvári Andre Művelődési Ház könyvtárára is, mely 1979 óta működik, de a Központ dolgozói közül sokan még mindig nem tudják hol is van.

Az üzemi könyvtárak nyitvatartása heti két alkalommal 4—6 óra. Az 1986-os évben 11 alkalommal cseréltek a letétek könyvet, közel 1000 új könyv került ki a polcokra és körülbelül 380 régi, elrongálódott könyvet hoztunk vissza a letétekből a raktárba. Felfrissült a balatonmáriai könyvtár állománya is, így az üdülők a legújabb anyagból válogathatnak. Trinn Ágota

Jutalom a közösségi munkáért

Üdülés Bulgáriában

Eredményes munkájukért a II. sz. bányauzem KISZ-es fiataljai közül néhányan egyhetes üdülésen vettek részt Bulgáriában, a Napos Parton. Déltől indult velünk a repülőgép Budapestre és este már a szálláshelyünkön pihenhetünk a hosszú út fáradalmait. Másnap már az igazi pihenés, kikapcsolódás kezdődött. Ki a strandra ment rögtön, de volt, aki először inkább a városban nézett körül.

Az első napokban a legnagyobb problémát a nyelvtudás hiánya okozta, hiszen még a betevő falatunkért is kézzel-lábbal kellett birkoznunk. Azonban ez a probléma is hamar megoldódott és a végén már hétényelven kértük magunknak az ételt.

Fokozatosan fedeztük fel a Napos Part szépségét, természetesen a legnagyobb látnivaló a tenger volt, hisz olyan is akadt közöttünk, aki életében először látott ilyen végtelennek tűnő vízfelületet.

Az első szervezett utazáson Burgas városával ismerkedtünk, ahol a városnézés után egy kis vásárlásra is jutott idő. Utban a szállás felé, betértünk Neszebarba, a félszigetre épített városba, mely igazán sok, szép látnivalót kínált. Erdemes volt végigbarangolni a szűk utcácskákon, kicsiny tereken. Sokaknak annyira megtetszett a

városka, hogy többször is ellátogattak ide és vidám, hangulatos délutánokat, estéket töltöttek itt. Két nappal később egy igazán romantikus programon lehetett részt venni. Pikkant az erdőben. Igen sokan jelentkeztek erre és később úgy vélekedtek, hogy kár lett volna kihagyni.

Sok látnivaló volt a szabad-téri folklor-műsorban, többek között a legizgalmasabb a parázstánc. Azon is meglepődött a társaság, hogy a medvék szabadon járkálnak körülöttük. Késő este fáradtan, de jókedvűen érkezett be a társaság a szállóba. Közben a pihenés megszokott ritmusa zajlott. Azt szerettük volna, ha minden nap a tengerparton sütkérezhettünk volna, azonban az időjárás közbeszólt.

Mindenki szép barnára sült szeretett volna hazajönni, de ez a vágya senkinek sem teljesíthető. Még egy kicsit irigyked-

tünk is az itthoniakra, amikor megtudtuk, hogy idehaza kánikula van. Ennek ellenére vidáman teltek a napjaink és igyekeztünk kihasználni a napi egy-két óras napsütést is. Ha a nap elbűjt, akkor a parti homokban fásztottunk magunkat a labdával, vagy éppen az óriás csuszadt látogattuk meg.

Utolsó nap az Oszlét névű tengerjáró hajóval kirándultunk a nyílt tengeren. Űtközben lehetett fürdeni a fedélzeten levő medencében, vagy éppen a három bar közül az egyikben lehetett eltölteni az időt.

A táncverseny nemzetközi mezonyében két társunk lett a bajnok. A kikötés után autóbusszal tértünk vissza a szállóba, felvettük a csomagjainkat és indultunk is a repülőtérré. Este már újból magyar földre érkezettünk és hamarosan utaztunk is Pécs felé. Azt hiszem, hogy sokakban megfogalmazódott a gondolat: ide máskor is érdemes eljenni!

Lengyelóti András

Vájártanfolyam

Értesítjük dolgozóinkat, hogy a korábbi évekhez hasonlóan, szeptember végén indítjuk a segédvájár és vájár tanfolyamokat. Segédvájár tanfolyamra jelentkezhet az a dolgozó, aki

általános iskolai végzettséggel és egyéves bányabeli gyakorlattal rendelkezik. A vájártanfolyam elvégzésének előfeltétele a segédvájári végzettség. Jelentkezni lehet az üzemi személyzeti vezetőknél.

Bányásznap előzetes

A XXXVI. bányásznap kulturális és sportprogramjából adunk most előzetest, míg a részletes műsört szeptember elsején, ünnepi számunkban közöljük.

Országos Bányász Steinmetz Röplabda Kupa az 508-as Szakmunkásképző Intézetben augusztus 30-án 14.00 órakor és a Városi Sportcsarnokban augusztus 31-én 8.00 órakor lesz.

Bányász Kupa nemzetközi rádióirányítású automodellező versenyre kerül sor az MHSZ Ércbányász modellező pályán augusztus 30-án 9.00—17.00 óráig, augusztus 31-én 9.00—15.00 óráig.

Bányásznap Kupa nemzetközi meghívásos ejtőernyős versenynek lesz a helyszíne a pogányi repülőtér szeptember 1—5-ig.

Bányásznap labdarúgó villámtorna lesz az üzemi csapatok részvételével a Ho Si Minh-parkban augusztus 31-én 9.00 órakor. Női kézilabda-mérkőzésekre kerül sor a MÉV, a Zsolnay, a BÉV csapatainak részvételével szeptember 7-én 9.00 órakor.

A „nagy derbi”, a PMSC — MTK VM labdarúgó-mérkőzésre a PMSC-pályán szeptember 6-án kerül sor, s ha az időjárás engedi, a szünetben ejtőernyős bemutató is lesz.

Üzemeink bányásznap ünnepségeit szeptember 4—6. között rendezik meg.

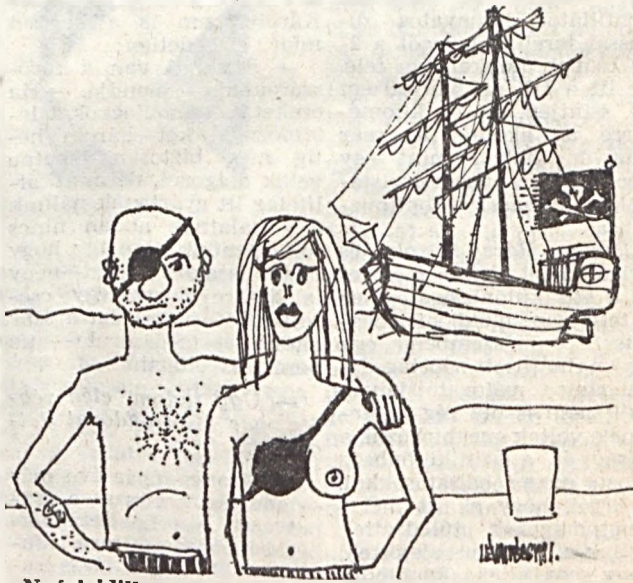
A nyugdíjas aktívákat Mészáros István vszb-titkár köszönti a Ságvári Andre Művelődési Házban szeptember 5-én.

Szeptember 6-án 9.00 órakor Vadász Elemér emléktáblájának koszorúzására kerül sor.

Szeptember 6-án a Ságvári Andre Művelődési Házban Legyen a Vendégünk! A fennállásának 30. évfordulóját ünneplő Kutató-mélyfúró üzem egésznapos rendezvénye (részletes program az 5. oldalon).

Szeptember 7-én, vasárnap 10.00—20.00 óráig MHSZ-bemutató a Városi Műjépgyára melletti autóparkolóban (sárkány-motoros, sárkány-vitorlázó repülő, ejtőernyős, fegyverzet),

A KALÓZ ÉS MENYASSZONYA.

Nyári idill.

Lévai József rajza

Művelődjünk
Mozgálkozzunk

A Ságvári Andre Művelődési Ház augusztusi programjából

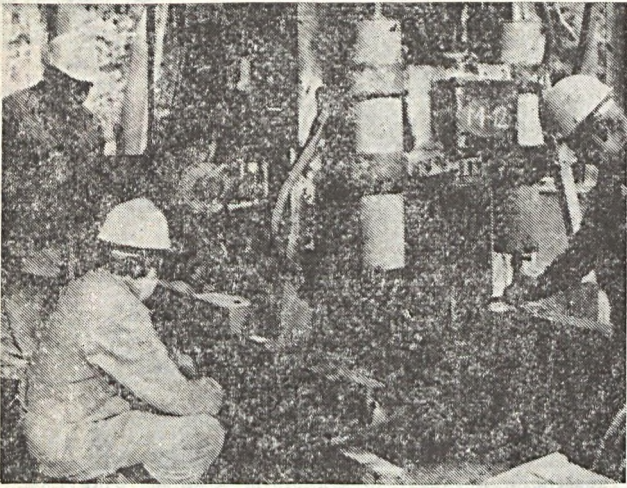
Ságvári Muzi
13-án: Férfikaland elmarad (cseh film).
19-én: Ágyugolyóút (USA film).

Az előadások 16.00 és 18.00 órakor kezdődnek.

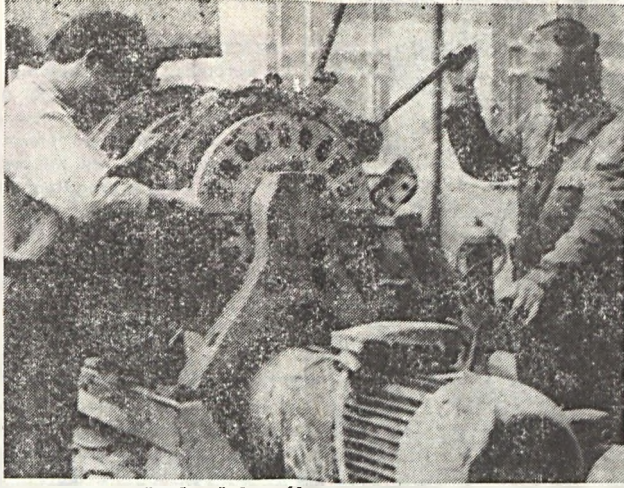
25-én és 26-án 16.00 órakor: Vuk (magyar film).

25-én és 26-án 18.00 órakor: Földregés (USA film).

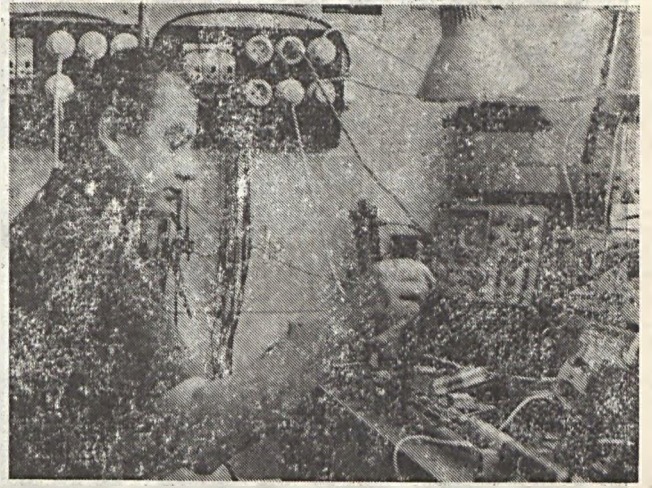
Köszöntjük a 30 éves Kutató-mélyfúró üzem dolgozóit!

Az 1985-ben kiemelkedő eredményeket elért M-12-es brigád gépszerelés közben.

A lakatosműhely dolgozója fúrógép nagyjavítását végzik.

A kutatás egyik fő módszere a fúrólyukkarottálás, képvünkön szonda javítása folyik.

Múlt, jelen, jövő!

Egy ember életében 30 év még a kezdő éveket jelent. A házasságban 30 év már említésre méltó. Egy 30 éves üzemből már végbemehet több generációs technológiai változás, a technika mai fejlettségi szintjén. Aki ugyanakkor állt munkába, amikor az üzem létrejött, már erősen a nyugdíj felé közeleg. Ugyanakkor még sokan dolgoznak egy ilyen üzemből 30 év után is, akik alapítótárogoknak számítanak, tehát az üzem története sokaknak a személyes emléke, élménye is. Amikor tehát visszatekintünk az elmúlt 30 évre, akkor nem teszünk mást, mint az üzem sok dolgozójának fiatalságát elevenítjük fel.

Tulajdonképpen az üzemi tevékenység történetének kezdete egybeesik a MÉV történetének kezdetével, hiszen geológiai, geofizikai külszíni kutatásokkal, majd mélyfúrásokkal kezdődött a vállalat története, azokkal a munkákkal, amelyek ma is elsődrendű feladatai a Kutató-mélyfúró üzemnek. Az, hogy most beszélünk 30 évről, csak azt jelenti, hogy 30 éve határoztak el olyan szervezeti változást, hogy a fúrás valamennyire önállóan gazdálkodó egységre bízák, majd fél év múlva, 1957 elején ugyanígy hozták létre a geológiai, geofizikai munkát végző kutatási üzemet, hogy azután, 1961-ben a két üzemből létrejöjjön a Kutató-mélyfúró üzem.

Mit is dolgozott az üzem az elmúlt években? Elsődrendű munkája az üzemnek mindig is a mecseki lelőhely határainak bővítése volt, újabb bányüzemek nyitásának lehetőségét biztosítva. Ez a munka napjainkig is sikeres.

A kutatás technikai színvonalát a Szovjetunióban kifejlesztett technika szintjén állt általában, a mélyfúrási technikában uralkodóan ma is ez a jellemző, geofizika terén az utóbbi 10-15 évben a technika színvonalát elsősorban a hazai fejlesztés szintje határozza meg. Az üzem gazdaságosságát

igyekezvén javítani, az uránérckutatáson kívül egyéb földtani kutatási munkába is bekapcsolódtunk.

Amikor visszatekintünk, felvetődik a kérdés, hogyan tovább? A mecseki ércutatást még nem mondhatjuk befejezettnek. Nagy valószínűséggel fel lehet még itt olyan ércvagyonot deríteni, amelyre unokáink, dédunokáink telepíthetnek új bányüzemet. A világon most mindenütt a kismélységben, fiatalkorú, laza üledékekben elhelyezkedő nem magas tértartalmú ércesedések megtalálására törek-szenek, mert nagy termelékenységű, olcsó fúrásokkal, olcsó technológiával a szegény érceket fúrólyukon keresztül történő kilugzás-sal termelik ki. A lelőhelyi ércutatás mellett nekünk is ez a feladatunk. Szép feladata lesz annak az új szakembergenerációnak, amelyik átveszi a „marsalbotot”, azoktól, akik 30 éve kezdték itt a munkát és lassan eléri a nyugdíjkorhatárt.

Mit lehet még ilyenkor mondani? Megköszönni a régi gárdának a lelkiismeretes, gyakran áldozatkész és eredményes munkát, jó egészséget kívánva nekik, hogy még átadhassák tapasztalataikat a feltörekvő fiatalságnak. Nekik pedig

kívánjuk, hogy az eddigi tapasztalatokra építve magasabb színvonalon, még eredményesebben végezzék a földtani kutatás mindig érdekes, mindig izgalmas, kívülről talán romantikusnak is tűnő, de valójában fizikailag és szellemileg friss embert, vállalkozó szellemet igénylő munkáját.

Ülünk néhányan a szak-szervezeti irodában, régi törzsgárdatagok, akik szinte a kezdet kezdetétől itt dolgoztak az üzemből, illetve elődjében. Beszélgetünk arról, hogyan is ünnepeljünk majd bányásznapon. S, mint régi jó komáknál, természetesen előkerül a múlt, ami-

Legyen a vendégünk!

Szeptember 6-án, szombaton a bányásznapi alkalmából a 30 éves Kutató-mélyfúró üzem a Ságvári Endre Művelődési Házban egésznapos programot szervez saját, illetve a vállalat dolgozóit, valamint Újmecekalja lakossága részére.

Rendezvényeinkre szeretettel várunk mindenkit!
Az ünnepi alkalomra a művelődési házba települ a Centrum Áruház. A kihelyezett részlegek bő választékkal várják kedves vásárlóikat.

9.00-18.00 óra között játék, sportszer, női ruha, gyermekruha, iskolai ruha, kozmetikai cikk, könyv, hanglez és kazettavásár.

10.30 és 12.00 órakor női, gyermek- és iskolai ruha-bemutató.

A Pécsi Nemzeti Színház művészei is szerepelnek a művelődési házban. Unger Pálma és N. Szabó Sándor „Mesebeszéd” címmel adnak vidám, játékos gyermekműsort 11.00-12.00 óra között, közreműködik Fülöp Gyula bűvész.

9.00-18.00 óra között lesz nyitva az a fotókiállítás, amely a Kutató-mélyfúró üzem életét mutatja be. Másutt az ásvány- és kőzetkiállítás tekinthető meg. Ugyanezen idő alatt a büfé is kedves látogatóink, vendégeink rendelkezésére áll!

A Kutató-mélyfúró üzem mai és régi dolgozóit részére 15.30 órai kezdettel a színházteremben rendezti üzemi bányásznapi ünnepségét, ahol az ünnepi megemlékezésen és a jutalmak átadásán kívül 17.00-18.00 óra között a Pécsi Nemzeti Színház művészei adnak műsort az élenjáró brigádoknak és kollektíváknak.

Közreműködik: Bukszár Márta, Unger Pálma, Vári Éva Jászai-díjas, Gergely Róbert, N. Szabó Sándor színművészek, Tamási Endre magánénekes. Zongorán kíséri: Papp Zoltán. Építők kórusa, vezényel: Jandó Jenő.

Ezután 18.00 órai kezdettel ünnepi fogadást tart az üzem gazdasági és társadalmi vezetősége az üzem dolgozóinak, majd családi est lesz reggel 4.00 óráig az emeleti nagyteremben.

Az ünnepi ünnepségre és a családi estre belépés csak meghívóval.

Ma már gépek könnyítik meg a nehéz fizikai munkát, csorakodás az üzemből.

A kiemelkedő munkát elismeri az üzem vezetősége, a kiváló dolgozó kitüntetés nagy öröm és megtiszteltetés.

Az üzemből élénk a sportélet, kispályás futbalsapátunk többszörös vállalati bajnok.

Írta: Koch László, fényképezte: Egyed Imre

Honvédelmi nap Balatonfenyvesen

Fiúk a tűzszakaszon.

Budai József felvétele

Június 27-én Balatonfenyvesen, az úttörőtáborban honvédelmi vetélkedőt rendezett a 39-es dandár úti Általános Iskola és a görögországi általános iskola tanulói részére a MÉV Kutató-mélyfúró üzem MHSZ

honvédelmi klubja és a Munkásorség.

Nagy sikere volt a fegyver- és technikai bemutatónak, a rádiókkal való forgalmazásnak. Az öt állomást magába foglaló vetélkedőn 70 fő iskolás indult.

Külön löversenyre is sor került, ahol bukóalakokat kellett leküzdeni. Az idő is kedvezett a rendezvénynek, a gyerekek hasznosan töltötték el a napot.

Mókus Béla

Köszöntjük az országos bányász lövész bajnokság résztvevőit!

Nehéz, de megtisztelő feladat előtt áll a vállalati sportbizottság. Augusztus 22-24-e között immár tizenegyedik alkalommal rendezik meg az Országos Bányász Lövész-kupa csapat és egyéni döntőjét. A verseny iránt most is igen nagy az érdeklődés az iparágban belül. Az előzetes nevezés szerint 220-240 versenyző érkezésére számítanak a rendezők, amely több mint 30 csapatot jelent és ez egyúttal rekordnevezés is. A versenykiírás értelmében a férfi csapat létszáma négy, a női három fő és mint megtudtuk, több vállalat 3-6 csapattal is képviselteti magát a rangos versenyen. A nők a IV. sz. bányauzemben, a férfiak a III. sz. bányauzem löterén versenyeznek, míg az ünnepélyes megnyitóra az Ercdúsító üzemben kerül sor. A versenyzők fekvő testhelyzetben húsz lövéssel döntenek el a csapat és egyéni helyezéseket.

A hazaiak ennek tudatában készülnek és edzenek. Számukra fontos a jó szereplés, erre kötelezi őket a múlt eredményessége. A férfi csapatunk hét, a női öt alkalommal nyerte el a kupát, több versenyzőnk pedig az egyéni szinten szerzett aranyérmeket, illetve dobogós helyezéseket. Az elmúlt évi

országos döntőn mind csapatban, mind egyéni szinten az arany- és ezüstérmesek osztoztak, csupán a nagykiszitai csapat sikerült egy-egy harmadik helyet megszerezniük. Most sokan felteszik a kérdést, vajon sikerül-e a múlt évi csillogó szereplést megismételni? — reméljük igen és ha nem? — elvégre a házigazdák is lehetnek udvariasak a vendégekkel szemben...

Most szomorúságot okozunk azok számára, akik a csapatösszeállítást szeretnék olvasni. Ezzel nem szolgálhatunk, de keretnévsorral igen: Szigeti József, Tari Imre, Király György, Schilling József, Körmöndi Béla, Sebők Ferenc, Tóth Zoltán, Somogyi György, Herr László, Tarjányi Sándorné, Ragoncsa Jánosné, Polgár Károlyné, Osztragonác Istvánné, Timárné, Simon Sándorné és Péhl Jakabné közül kerül ki a 2x4-es férfi, illetve a 2x3-as női csapatunk (a megadott névsoron változás lehetséges).

A vállalati dolgozók és sportbarátok nevében szeretettel köszöntjük az Országos Bányász Lövészverseny résztvevőit és kedves vendégeinket, kívánunk számukra eredményes szereplést és kellemes szórakozást a mecsekaljai városunkban.

Kovács Miklós

Elöl deszka, hátul lécs

Három középkorú asszony ment be a butikba, hogy valami divatos „cuccot” vásároljanak. Volt ott sokféle lehetett válogatni, sőt fel is próbálni. Ezt tette a három közül az egyik, amikor a próbafülkében belebújt az egyik ruhába. Amikor kiment, a nagy tükrök előtt illegette-billegette magát és így szólt társaihoz:

— Na, hogyan áll rajtam?!

Az egyik barátnő égis dicsérte, hogy nagyszerűen néz ki a felvett ruhában, de nem lett volna nő, ha úgy csendesen a másikkal ne súgta volna oda:

— Hogyne állna jól rajta, amikor „elöl deszka, hátul lécs!” — majd a jó bemenésen hosszú ideig vidáman kacarásztak. Mármint azok, akik kedves barátnőjüket látták a felvett butikruhában.

Kiss József

Országos bányász természetjáró verseny

A BDSZ és a Borsodi Szénbányák közös szervezésében júniusban került sor a XXIV. Országos Bányász Természetjáró versenyre a bányai fennsíkon. A természet szépségével megáldott Bánykút környéke 34 csapatnak nyújtott kitűnő versenyfeltételeket, köztük a 2x5 fős MEV együttesének is.

Közel 10 kilométeres versenyúton a mieink váltakozó sikerrel szerepeltek. Az ellenőrző állomásokon különböző feladatokat kellett megoldaniuk a csapattagoknak. Sajnos a mieink számára rosszul kezdődött a verseny, már a rajtnál

sok hibapontot gyűjtöttek be, amely a további versenyfeladatok után növekedett. A vállalatot képviselő Kutató-fejlesztő együttese minusz 432 hibaponttal a 17. helyen végzett. A MEV Szálló együttese némi kárpótlást nyújtott, mert a minusz 370 hibapontjával a figyelemfelkeltő 9. helyet szerezte meg.

Végeredményben az országos bányász természetjáró versenyét a Budai Bányász csapata nyerte (minusz 167 hibapont) az OKGT és a Mátraaljai Szénbányák előtt. Akik most elégedetlenségüket fejeznék ki a MEV csapatainak szereplésével szemben,

K. M.

Sport-mozaik

SZMT KUPA: Az SZMT Kupa keretében megkezdődtek a csoportmérkőzések. A MEV női labdarúgó együttese az első találkozóját idegenben játszotta a Tanácsai Magas- és Mélyépitők ellen és 3:2 arányban vereséget szenvedett. A visszavágó találkozón Lévainé (2) és Papp J. góljaival 3:0-ra győztek és így bizakodva várhatják a Tejipar és a Húsipar elleni újabb mérkőzéseiket.

A férfiak küzdelmében már a legjobb 12 közé jutásért játszottak az együttesek. A IV. sz. bányauzem és az Anyagosztály sikerrel vette ezt az akadályt is, a Pécsi Volán, illetve a Baranya Megyei Tanács együttese ellen, s így mindkettő bejutott a legjobb 12 közé. A IV. sz. bányauzem a vasasi Bányász, az Anyagosztály a Pécsi Tervezők ellen játszik a hat közé jutásért. A Kutató-mélyfúró a mohácsiak ellen idegenben 2:2-es döntetlenje után a hazai pályán 2:1 arányra győzött, de a mohácsiak a hazaiak jogtalan játékos szerepeltetése miatt a találkozót megővta és a fegyelmi bizottság az újrajátszást rendelt el a két csapat között.

KÉZILABDA: Az SZMT Kupa selejtező mérkőzése után a továbbjutó csapatok 2x4-es csoportban folytatják küzdelmüket a döntőbe jutásért. Padosék egy mérkőzést játszottak eddig és azon 4:28 arányban győztek, a visszavágó mérkőzést feladó Pécsi Szikra Nyomda ellen. A következő ellenfeleik a komlói Béta-akna és a Pécsi Postás együttese lesz.

LABDARÚGÁS: A Bányász Kupában az elmaradt mérkőzések lejátszása után változott az elmezóny állása. Az Anyagosztály a IV. üzem ellen szerzett győzelemmel — 1:0 — megelőzte a listavezető Kutató-mélyfúró együttesét. A petőciek az elszenvedett vereségük után a Modellezők elleni győzelmükben vigasztalódhattak — 3:2 — és egyúttal megerősítették pozíciójukat az elmezónyban.

ELMEZŐNY ÁLLÁSA

1. Anyago.	14	11	2	1	36:10	24
2. Kut.-mf.	15	10	2	3	58:21	22
3. Kut.-fej.	14	9	3	2	45:21	21
4. IV. üzem	15	9	2	4	40:21	20
5. Szolgáltató	14	7	4	3	31:21	18
6. Klub	15	8	2	5	46:37	18

ORSZÁGOS Ifjúmunkás Kémpingtalálkozó: Június 3-6. között Nyíregyházán rendezték az Országos Ifjúmunkás Kémpingtalálkozót. Vállalatunkat hét fős csapat képviselte, de szereplésük nem váltott ki osztatlan sikert, a 20. helyen végeztek.

K. M.

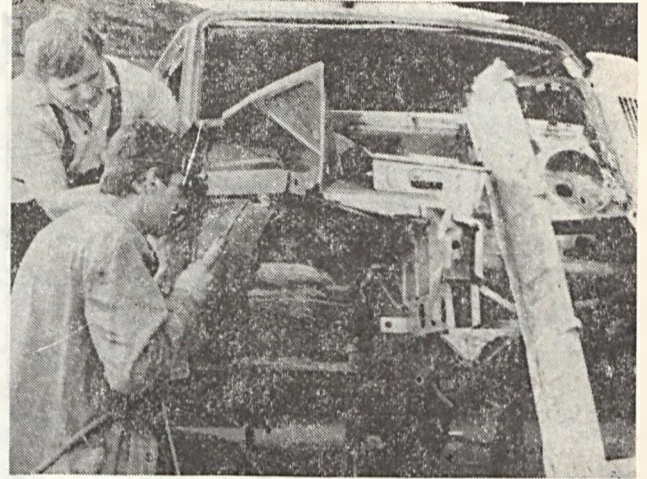
Személyi hírek

Nyugállományba került: Kárpáti Pálné operátor, Haklik Mihály vágár, Kálmán György vágár (III. sz. bányauzem), Fehér József Kovács, Schilling József föld alatti mozdonyvezető. Bójtai Károly vágár, Fejes Tóth Gábor föld alatti tőrőmester (IV. sz. bányauzem), Lovák Béla gépkezelő (Ercdúsító üzem), Sárosi Jánosné pénztáros (Kutató-mélyfúró üzem), Székelyhídi Zoltánné könyvelő, Szalai Emil elektrikus, Szuper Józsefné öntőmagkészítő, Földi István föld alatti villanytervező, Fehérvári József erőgépkész, Pálmál Sándor kazánkezelő (Szolgáltató üzem), Takács Jánosné segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzem).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez jó egészséget, kellemes pihenést kívánunk.

Meghalt: Bójtai Károly vágár (IV. sz. bányauzem), Bogdán Sándor gépkezelő (Ercdúsító üzem).

„Barkácsról” dióhéjban

Egy tizenkét éves „levettközített” Polski Fiat Varga Tóth László tulajdonos (ÉDÜ dolgozó, hátul) és sógorának, Galambos Ferencnek (Szolgáltató üzemi dolgozó) kezei alatt. Keller Gábor felvétele

Az ÉDÜ szakszervezeti bizottsága kezelésében levő barkácsműhelyben — melynek átlagosan 240 tagsági díjat fizető tagja van —, elvégezhető a gépkocsik javítási és szervizelési munkái és egyéb lakatosipari munkák, melyek a háztartásokban nélkülözhetetlenek. A műhely két műszak-

ban működik szakképzett műhelyvezetők felügyeletével. A műhely létrehozása szinte teljesen megszüntette az üzemen belüli „fusi-zást”. Más üzemeknek is javasolható a hasonló szolgáltatást nyújtó létesítmények létrehozása.

Keller Gábor

Ifjúsági sport és turizmus

A KISZ legutóbbi kongresszusa foglalkozott az ifjúsági sport és turizmus átfogó kérdéseivel. Most arra vagyunk kíváncsiak, hogy a kongresszus által meghatározott irányelvek és feladatok milyen mértékben érvényesülnek a vállalati megvalósulásban. E témában kerestük fel Kiss Csabát, a KISZ MÉV Bizottságának titkárhelyettesét, aki készséggel adott tájékoztatást.

— Milyen mértékben beszélhetünk vállalati turizmusról?

— A gyökerek nem nyúlnak a mélybe. Sajnos rendszeres és folyamatos turizmusról nem beszélhetünk. Vannak ugyanis üzemi, ritkább esetben vállalati kirándulások, ami nem azonos a turizmussal. Szervezett természetjáró szakszervezetünk nincs, de vannak olyan személyek, akik kisebb-nagyobb túrákon részt vesznek, amolyan fitt mozgalom keretében.

— Mit lehetne tenni a turizmus megszerettségéért és fellendítéséért a vállalaton belül?

— Elsősorban a dolgozók szemléletváltozása mozdíthatná ki a turizmust a vállalati holtpontról. Sajnos a fiatalok körében kevésbé népszerű. A majális és júniálisok szervezése nem azonos a turizmussal, legfeljebb annyiban, hogy mindkét esetben a szabadban történik.

— A turizmusnak nincs más formája, mint az erdők ösvényeit taposni?

— De van. Ilyen a kerékpártúrák, vízitúrák stb., amely nem szervezésen, mint inkább a részvételen múlik és ez nem mindig jön be.

— Ez így magában elfogadható érv?

— Szó sincs róla, a vszb sportbizottságával keressük azokat a feltételeket, lehetőségeket, a legideálisabb formákat, amelyek kedvelté tehetnék a fiatalok számára a turizmus megszeretetését.

— Ezután beszéljünk az ifjúsági sportról. A kongresszus szellemében miben változott, vagy maradt a vállalati tömegsport-mozgalom?

— Itt már derűsebb az élet, a korábbi évekhez képest intenzívebbé vált az üzemi és vállalati sporttevékenység. Vállalati szinten Bányász Kupa bajnokságokat rendezünk és sor kerül egyes évfordulókra és különböző villámturnák szervezésére is. Sportolónk részt vesznek meghívásos országos rendezvényeken is. Sőt, mi rendezük idén is lövészetben az iparági döntőt.

— Elképzelhető-e, hogy szakszervezetek hozzanak létre a tömegsporton belül?

— Igen, a nálunk folyó tömegsport versenyekre jellemző a folyamatos és a rendszeresség. Meggyőződésem, hogy a tömegsport szakszervezetek létrehozása további dolgozókat vonna be a sportba.

— Van rá lehetőség?

— Nem hiszem, a nagyobb tömeg bevonásának egyik alapvető feltétele a pénzügyi alap. Sajnos ezt a profi szemlélet korlátozza, mert a minőségi sportban történő eredményhajszolás sokba kerül.

— A PMSC mennyiben segíti a bázisvállalatát?

— A jószándékon kívül jóformán semmiben! Szemléletváltozásra lenne szükség, mert amíg az ő érdekük az olimpiai pontszámok gyűjtése, addig az egyesület nem tud odafigyelni a tömegsport fejlesztésére, sőt még a szintentartásra sem. Hosszú évek óta létesítményhiánnyal küszködünk, ami megvan, az is kritikán aluli, mert a PMSC-nek nincs anyagi alapja a felújításra.

— Megvalósul-e a Békeparkban tervezett sporttelep építése?

— Egyelőre a terület kisajátításán tartunk. A tervek készen vannak, várjuk a munka kezdetét.

Kovács M.